

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Наші лауреати

Бенефіс «поліського соловейка»

СТОР. 9

Офіційно

Закони України

СТОР. 10

Свято

Мільярди гривень до державної казни

СТОР. 12

№ 115 (5115) СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

28 червня — День Конституції України

Звернення Голови Верховної Ради України

Дорогі співвітчизники!

Щиро вітаю вас з Днем Конституції України, що нині знаменує 15-річчя від дня її ухвалення. Ця дата межує з 20-ю річницею прийняття парламентом Акта проголошення незалежності України, який у поєднанні з Декларацією про державний суверенітет України конституційно оформив утворення нашої незалежної держави.

За час після прийняття Конституція підтвердила свій статус Основного Закону держави, гаранта її незалежності й соборності, правового фундаменту та основи життєдіяльності народу. Вперше у вітчизняній історії на конституційному рівні визнано найвищою соціальною цінністю людину, її життя, здоров'я, честь, гідність, недоторканність і безпеку.

Це стало фундаментальною правовою основою для забезпечення прав і свобод людини і громадянина відповідно до загальновизнаних принципів та норм міжнародного права. А відтак — запорукою розвитку країни як демократичної і правової держави.

Конституція оформила в органічно цілісному і збалансованому вигляді політичну систему, надавши їй внутрішньо узгодженої єдності через право та визнавши владу відповідальною перед людиною і суспільством. Її політичне значення полягає у визначенні пріоритету та встановленні гарантій розвитку демократії в Україні, визнанні народу носієм суверенітету та єдиним джерелом влади.

Основним Законом визначені місце України серед демократичних європейських держав, напрями та орієнтири процесу реалізації стратегічного курсу на інтегрування до європейських структур.

У поєднанні стабільності та динамічного характеру цього політико-правового документа довгострокової дії — невід'ємна передумова нинішніх і майбутніх перетворень у суспільстві, основа його консолідації, базовий чинник ефективного здійснення державної влади.

Водночас вимоги та виклики новочасної доби, нагальні потреби і запити українського суспільства диктують необхідність подальшого вдосконалення Конституції, яке має відбуватися демократично, публічно, з участю широкої громадськості.

Бажаю вам, шановні співгромадяни, миру, добра і благополуччя, здійснення життєвих планів та сподівань.

Володимир ЛИТВИН.

...І молода, і найдавніша

Учора в Києві з нагоди 15-ї річниці ухвалення Конституції України та на відзначення 300-ліття Конституції Пилипа Орлика було відкрито пам'ятник видатному гетьманові (на знімку). Монумент встановлено у сквері на перетині вулиць Липської та Пилипа Орлика. Саме «Пакти і Конституції прав і вольностей Війська Запорозького», відомі ще як Конституція Пилипа Орлика, дослідники вважають однією з перших у світі демократичних конституцій. Утім, цей документ і досі вражає своєю актуальністю. Нагадаємо лише, що Орликова Конституція ще 300 років тому визначала принципи взаємодії та поділу влади на три гілки: законодавчу, виконавчу та судову, а поряд з проголошенням прав усіх верств населення обмежувала гетьманську владу на користь своєрідного парламенту — старшинської ради. Зрештою, так само актуальним є її настанова тим, хто ухвалює знакові для українського народу рішення: щоб робили це «чесно й щиро, не дбаючи про жодний зиск — свій власний чи інших осіб (...), щоб не заподіяти тим (...) шкоди справам Вітчизни».

А за декілька днів, 29 червня, пам'ятник Пилипу Орлику буде відкрито й у шведському місті Крістіанстад, де український гетьман проживав деякий час після того, як змушений був покинути Батьківщину.

Матеріали, присвячені сучасній українській Конституції, читайте на 4—7-й стор.

На знімку вгорі: фрагмент копії Конституції гетьмана Пилипа Орлика «прав і вольностей Війська Запорозького».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Я ВАМ ПИШУ...

Місто без газу

16 років тому в місті Добропілля Донецької області стався вибух газу в житловому будинку. Газ у нас був зріджений, привізний. І от після тієї трагедії газу в місті й не стало. Немає газових ємностей, немає газових труб на будинках. Усе забрали й здали в металобрухт. Жителі будинків, де нібито є газ, продовжують платити за електроенергію за завищеними тарифами і заниженим лімітом.

Знають про цю ситуацію і в міськадміністрації, і в обласній. Писали ми й до Міністерства житлово-комунального господарства, і Президентові України. Та тільки конкретних кроків із зміни ситуації ніхто не вживає...

Н. КУЗЬМЕНКО.

Добропілля Донецької області.

ПОДІЇ

Реформи, становище жінок та африканські біженці. Про що говорили у Страсбурзі

Учора у Страсбурзі завершилася літня сесія Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Євродепутати цього разу не змогли обійти українське питання. Адже, по-перше, з травня наша держава головує у Комітеті Міністрів Ради Європи, по-друге, перед ПАРЄ був запланований виступ Віктора Януковича, який роз'яснив делегатам не лише цілі головування України в Комітеті Міністрів, а й розповів про те, як проводяться реформи. Варто зазначити, що виступ глави держави у Страсбурзі сприйняли позитивно, навіть незважаючи на відмову Генпрокуратури надати дозвіл Юлії Тимошенко на поїздку до Страсбурга (куди її теж запрошували).

СТОР. 13

Уже загинуло 452 особи

Нинішній купальний сезон виявився останнім для чотирьох сотень дорослих українців та 52 дітей. Найбільше загиблих у Дніпропетровській, Житомирській, Київській, Одеській та Полтавській областях. За словами першого заступника начальника Держінспекції цивільного захисту та техногенної безпеки Тараса Поліщука, найчастіше люди гинуть на місцях, непридатних для купання.

СТОР. 9

«Скачати» — синонім слова «вкрасти»?

Експерти попереджають: якщо держава не почне системну боротьбу з книжковим «піратством», про нові якісні підручники можна буде забути.

Останні три роки обсяги виробництва та продажу української книги стрімко падають. У нас уже видається менше однієї книжки на мешканця країни.

СТОР. 8

КОРОТКО

- Універсальний рентгенівський комплекс вартістю мільйон 200 тисяч гривень установили у Стрийській районній лікарні. Профінансував закупівлю необхідного медичного устаткування «Львівтрансгаз», **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**
- В аеропорту «Бориспіль» виявлено понад 80 кг контрабандних ювелірних виробів **(УНІАН).**
- Доходи банків України за п'ять місяців цього року збільшилися на 5,2%, **повідомили в НБУ.**
- Київрада за поданням прокуратури скасувала свої рішення про відведення земельних ділянок площею понад 23 га **(УНІАН).**
- З 2012 року Росія обмежить експлуатацію літаків Ту-134, Ан-24 і Як-40 **(УНІАН).**

Через вибух на шахті № 1 ДП «Шахтоуправління Нововолинська» загинув один шахтар (Укрінформ)

Запровадити мажоритарну систему з правом партій висувати кандидатів

Політична структуризація суспільства можлива за умови запровадження мажоритарної виборчої системи із наданням партіям права висувати своїх кандидатів по кожному округу. Таку думку висловив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, відповідаючи на запитання інтернет-ресурсу «Версії».

«Ми поспішили з реалізацією пропорційної виборчої системи на догоду окремим політикам, — цитує слова глави парламенту прес-служба. — Партійна структуризація повинна відбуватися не зверху, а знизу. У нас же людям нав'язали за допомогою грошей, проплачених ефірів, технологій ряд політичних партій і сказали: ось серед них і вибирайте».

В. Литвин також нагадав про те, що згідно з Конституцією жодна ідеологія не може бути загальнообов'язковою, людина має право обирати і бути обраною, не будучи членом будь-якого об'єднання.

На думку Голови Верховної Ради, як компроміс необхідно залишити партіям право висувати депутатів і запровадити мажоритарну систему. «Тоді у нас відбудеться природна політична структуризація, почнеться оновлення влади, а незатребувані партії відімруть», — сказав він.

В. Литвин також заявив, що не підтримує ідею про підвищення виборчого бар'єра, пояснивши, що «необхідно враховувати настрої навіть невеликих груп людей». Крім того, вважає він, запровадження низького бар'єра (один відсоток) прискорить процес «природного відбору» партій: «Якщо, приміром, партія набирає 2,95 відсотка голосів при тривідсотковому бар'єрі, то зрозуміло, що вона і на наступних виборах претендуватиме на місця в Раді. А якщо не набирає й одного відсотка, то це означає жирний хрест на її політичній перспективі».

Водночас, відповідаючи на запитання щодо перспектив земельної реформи, Володимир Литвин зауважив, що ухваленню закону про ринок землі має передувати прийняття закону про земельний кадастр.

«Спочатку треба дуже уважно вивчити пропозиції, які надійшли до проекту про земельний кадастр. Цей закон необхідно прийняти, щоб навести лад у земельній сфері. Ні про який ринок не може бути мови, якщо ми не знатимемо, скільки, кому і якої землі належить, на яких умовах, скільки за неї заплатили і, головне, як вона використовується», — наголосив він. Крім того, зазначив В. Литвин, усі незаконні земельні угоди повинні бути анульовані.

Глава парламенту пояснив, що за умови запровадження тривалої оренди з'явиться зацікавленість вкладати інвестиції в сільське господарство, банки почнуть надавати кредити, розпочнеться процес капіталізації.

Також, за словами В. Литвина, необхідний перехідний період, орієнтовно п'ять—десять років, аби ціна на землю «вийшла на рівень цін, порівнянних з європейськими».

Водночас, відповідаючи на запитання: як уникнути політичного протистояння, пов'язаного з різним сприйняттям історичних дат, Голова Верховної Ради зауважив, що політикам не варто використовувати події, пов'язані з війною, для спекуляцій і збурення суспільства.

«Необхідно вилікувати українських політиків від «політичної сверблячки». Їм, на жаль, постійно «свербить», вони намагаються здибити країну, суспільство, — наголосив В. Литвин.

ТОЧКА ЗОРУ

«На даному етапі треба категорично заборонити продаж землі іноземцям, а також зробити акцент на її тривалій оренді, а не на купівлі-продажу, із чітким визначенням, хто має право брати землю в оренду і працювати на ній»

Активізувати роботу з адаптації законодавства до євростандартів

Аспекти євроінтеграційних процесів та роботу українського парламенту в цьому напрямі обговорили перший заступник голови Комітету у закордонних справах Тарас Чорновіл та голова підкомітету Комітету з питань євроінтеграції Ірина Геращенко під час зустрічі з робочою групою ЄС з питань Східної Європи та Центральної Азії (COEST).

Представників COEST насамперед цікавили хід прийняття нового виборчого законодавства та створення рівних можливостей для усіх політичних сил на майбутніх парламентських виборах. Вони, зокрема, зазначили, що проведення прозорих перегонів буде важливим тестом для України на предмет її відповідності європейським стандартам. Експерти погодилися з народними депутатами, що для України важливою залишається не лише економічна інтеграція, а передусім проведення справжніх реформ та розвиток демократичних процесів, дієва боротьба з корупцією, повага до опозиції та прав людини.

Про роботу Комітету з питань євроінтеграції щодо адаптації українського законодавства до європейського гостям розповіла Ірина Геращенко. За словами депутата, через експертизу комітету нині проходить 70 відсотків усіх законопроектів, які розглядаються у Верховній Раді до першого читання. При цьому депутат окреслила серйозну, на її погляд, проблему: законопроекти нерідко зазнають серйозних змін до другого читання. На думку І. Геращенко, потрібно це враховувати і встановити правило, щоб вони проходили експертизу на відповідність європейським нормам і стандартам напередодні прийняття в цілому.

У свою чергу перший заступник голови Комітету у закордонних справах Тарас Чорновіл наголосив, що тема європейської інтеграції об'єднує різні парламентські фракції.

Т. Чорновіл також зазначив, що в питанні євроінтеграції «хотілося б перейти від плану дій до дорожньої карти, тобто від зобов'язань України перед ЄС — до розуміння двосторонніх зобов'язань між Україною та Євросоюзом».

Вл. інф.

ДОВІДКОВО

Робоча група ЄС з питань Східної Європи та Центральної Азії (COEST) є експертною структурою Ради ЄС, до сфери відповідальності якої належать питання, пов'язані з розвитком відносин ЄС з країнами Східної Європи, Південного Кавказу та Центральної Азії. Група складається з дипломатичних радників постійних представництв держав — членів ЄС у Брюсселі. Цей орган формулює і представляє на робочому рівні позиції держав-членів і опрацьовує спільно з іншими причетними робочими групами Ради ЄС рішення стосовно країн зазначеного регіону для винесення їх на розгляд Комітету постійних представників (COREPER) у Раді міністрів ЄС. Нинішній візит делегації COEST в Україну організовується за ініціативи Угорського головування в ЄС.

Двадцять років на захисті інтересів держави

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк вручає диплом про закінчення Академії митної служби України Роману Плескачу під час святкування 20-ї річниці Митної служби України.

Понад сімсот представників 27 митниць та центрального апарату Держмитслужби та випускники Академії митної служби України взяли участь в урочистостях до 20-річчя відомства. Із професійним святом митників привітали Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, народні депутати, керівники міністерств та відомств.

Під час святкування відбулася офіційна презентація Моніторингового центру ДМСУ, створеного для оперативного реагування на звернення, які надходять від громадян та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Гості могли спостерігати он-лайн моніторинг ситуації у різних пунктах пропуску.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 12-Й СТОР.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Як сталевар стає офісним працівником і зовсім тому не радий

Чи не найголовнішою подією під час дводенного виїзного засідання* Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці *стали слухання про виконання і вдосконалення трудового законодавства. У них взяли участь представники чотирьох областей — Донецької, Дніпропетровської, Херсонської та Запорізької і Автономної Республіки Крим.

З вітальним словом до присутніх звернулися голова Запорізької облдержадміністрації Борис Петров та глава облради Павло Матвієнко. Як завжди, емоційним був виступ народного депутата Ярослава Сухого, присвячений аналізу застосування норм закону про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне страхування. Народний обранець зауважив, що, виконуючи контрольні функції з реалізації положень цього нормативного акта, в комітеті побачили низку недоліків, які необхідно виправити. Зокрема, вони пов'язані з тим, що збір до чотирьох страхових фондів — Пенсійного, з тимчасової втрати працездатності, безробіття та нещасних випадків на виробництві — здійснюється одним платежем, але це не особливо полегшує життя бухгалтерам. І не в останню чергу тому, що контроль з боку згаданих фондів, як і раніше, здійснюється окремо.

Перший заступник голови комітету — народний депутат Олег Шевчук — торкнувся складнощів реалізації, в тому числі й соціального законодавства, спричинених проблемою корупції. За рівнем останньої, зауважив О. Шевчук, ми перебуваємо поряд з африканською країною Зімбабве. Тобто десь на 146—153-му місці у світі із 180. І питання це тільки каральними методами розв'язати не вдасться, має бути створена така система стосунків у відношеннях держави з тими ж роботодавцями, яка на організаційному рівні виключала б корупційні прояви.

Народний депутат Олександр Стоян, коротко торкнувшись проблем застосування Закону «Про соціальний діалог в Україні», детальніше зупинився на пенсійній реформі. Зокрема, на тому, що до 2015 року вихід жінок на пенсію буде здійснюватися так, як і сьогодні, — з 55 років.

У слуханнях взяли участь профспілкові лідери, роботодавці, представники відповідних фондів, а також органів державної влади та місцевого самоврядування з п'яти регіонів. Висловлено чимало зауважень і до реалізації вже прийнятих законів до проекту Трудового кодексу. Керівник Запорізького феросплавного заводу Павло Кравченко наочно продемонстрував, як через просте небажання чиновників нормалізувати роботу підприємства (передати і цього року в оренду електропідстанцію, яка, до речі, перебуває на території підприємства) воно змушене різко скоротити виробництво і вивільнити працівників. Окрім прямих втрат енергетиків (споживання підприємством, а значить, і платежі за електроенергію скоротяться ледь не вдвічі), це завдає прямих втрат і соціальним фондам. Наприклад, за нормальної роботи Запорізький феросплавний своїми внесками міг утримувати до шести тисяч пенсіонерів. Утім нині, зі звільненням працівників, яким державний страховий фонд тепер має здійснювати виплати з безробіття, завод «утримуватиме» лише півтори тисячі літніх людей.

На крик душі був схожий виступ заступника голови ЦК профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної галузі Сергія Комишева. Він рішуче виступив за якнайскоріше ухвалення Трудового кодексу, проект якого вже дев'ять років припадає пилом. Висловивши низку пропозицій, він закликав депутатів досягнути повної заборони так званої запозиченої праці. Адже сьогодні, в умовах скорочень і безробіття, металурги змушені йти на будь-які умови роботодавців. А вони такі: горнові та сталевари де-юре не металурги, а співробітники приватних кадрових агенцій. Тобто фактично — офісні працівники! Без пільг за важкі умови праці...

Підбиваючи підсумки дискусії, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Василь Хара зауважив, що розмова видалася корисною і для парламентаріїв, і для представників державних установ.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ЦИФРА

На думку О. Стояна, економія в разі реалізації пенсійної реформи сягне 2,5 мільярда гривень.

Постанова Верховної Ради України

Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України

Заслухавши та обговоривши попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України, утвореної Постановою Верховної Ради України від 17 березня 2011 року № 3145-VI, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України (далі - Тимчасова слідча комісія) взяти до відома.

2. Верховна Рада України вимагає від усіх посадових осіб держави діяти виключно відповідно до Конституції та законів України. Конституція України дозволяє посадовим особам органів державної влади діяти виключно на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (стаття 19 Конституції України).

Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю. В. 17-19 січня 2009 року під час ведення переговорів та підписання Директив на укладання газових контрактів між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» порушила Конституцію України та закріплені Законом України «Про Кабінет Міністрів України» базові демократичні принципи роботи Кабінету Міністрів України, такі, як верховенство права, законність, колегіальність, відкритість та прозорість (стаття 3 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»).

«Директиви делегації НАК «Нафтогаз України» на переговори з ВАТ «Газпром» щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки», підписані Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю. В. 19 січня 2009 року, стали не передбаченим Конституцією України та законами України способом особистого втручання Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю. В. у хід переговорів з газових питань, що є перевищенням влади та службових повноважень Прем'єр-міністром України, яке призвело до тяжких наслідків.

Одноосібно видані і особисто підписані 19 січня 2009 року Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю. В. «Директиви делегації НАК «Нафтогаз України» на переговори з ВАТ «Газпром» щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки» (далі - Директиви), скріплені гербовою печаткою Кабінету Міністрів України, докорінно порушили принципи та положення підписаного раніше, 2 жовтня 2008 року, Меморандуму між Урядом Російської Федерації та Кабінетом Міністрів України про співпрацю в газовій сфері (далі - Меморандум).

Всупереч раніше підписаним міжурядовому Меморандуму та Угоді про принципи довгострокового співробітництва у газовій сфері:

у Директивах і контрактах з'явилась не ринкова, а «політична» базова ціна 450 доларів США за 1000 куб. метрів газу, яка, за текстом Директив, «визначається за підсумками домовленостей Прем'єр-міністрів України та Російської Федерації 17 січня 2009 року в розмірі 450 доларів США за 1000 куб. метрів»;

перехідний період для України встановлено не на три роки, як було визначено Меморандумом від 2 жовтня 2008 року, а тільки на один пільговий рік - 2009 рік;

порушено принцип взаємопов'язаності цін на транзит та купівлю газу, в результаті чого ціна на газ для України значно зросла, а ціна на транзит для Російської Федерації залишилась незмінною.

Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю. В. здійснила протиправний тиск на керівництво НАК «Нафтогаз України» та примусила його підписати газові контракти, хоча достеменно знала, що Кабінет Міністрів України не підтримав і не прийняв Директиви з дискримінаційними для України умовами.

В результаті особистого протиправного втручання Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю. В. у хід переговорів Українська сторона отримала несправедливі, дискримінаційні та економічно необґрунтовані умови газових контрактів.

3. З метою недопущення порушення Конституції України та демократичних принципів роботи органів державної влади та вищих посадових осіб держави Верховна Рада України звертається до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України та Служби безпеки України з рекомендацією посилити контроль за законністю дій посадових осіб держави та посадовців органів державної влади.

Верховна Рада України вважає, що демократичні принципи законності, верховенства права, колегіальності, прозорості та відкритості повинні бути основою дій будь-якої посадової особи без винятків.

4. Тимчасовій слідчій комісії направити попередній звіт до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України для відповідного реагування.

5. Тимчасовій слідчій комісії продовжити роботу відповідно до завдань, передбачених Постановою Верховної Ради України від 17 березня 2011 року № 3145-VI «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України», зосередивши зусилля на вивченні таких питань:

5.1. Тимчасова слідча комісія встановила, що Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю. В. на час надання з перевищенням влади і службових повноважень Директив на підписання газових контрактів і безпосередньо підписання газових контрактів мала конфлікт інтересів, що підтверджується такими фактами:

станом на 17-19 січня 2009 року в розпорядженні Генеральної прокуратури Російської Федерації знаходилась і до сьогодні знаходиться кримінальна справа із звинувачення Тимошенко Ю. В. в організації неодноразового давання хабара посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації, яка була закрита, як свідчать наявні документи, за нереабілітуючими підставами, у зв'язку із закінченням строку притягнення до кримінальної відповідальності, але значно раніше, ніж цей термін сплинув;

Тимошенко Ю. В. через належні їй та членам її сім'ї компанії - Закрите акціонерне товариство «Промислово-фінансова корпорація «Єдині енергетичні системи України» та Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Босфор» мала визнаний і непогашений борг перед Міністерством оборони Російської Федерації на суму 405311181 долар США, який сформувався в 1996-1997 роках у результаті «газових заліків».

Тимчасовій слідчій комісії продовжити вивчення цих обставин та залучити всі наявні ресурси для отримання вичерпного переліку документів з наведених обставин.

5.2. Тимчасова слідча комісія встановила, що переговори Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю. В. з Прем'єр-міністром Російської Федерації Путіним В. В. в ніч 17 січня 2009 року в режимі віч-на-віч пройшли цілком таємно, їх зміст невідомий до сьогодні. Жоден звіт про ці переговори Президентові України, Міністерству закордонних справ України чи Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю. В. не складався. Одним із результатів цих переговорів, як випливає із тексту Директив, є встановлення неринкової, «політичної» базової ціни на газ для України в розмірі 450 доларів США за 1000 куб. метрів газу.

Тимчасовій слідчій комісії вжити заходів для з'ясування змісту переговорів Тимошенко Ю. В. та Путіна В. В.

5.3. Тимчасовій слідчій комісії з'ясувати кількість та суму емітованих векселів НАК «Нафтогаз України» на користь компаній, що належали Тимошенко Ю. В. та членам її сім'ї, та факт застави цих векселів Міністерству оборони Російської Федерації, які з цих векселів і на яку суму визнані фіктивними.

5.4. Тимчасовій слідчій комісії подати звіт про виконану роботу до 17 березня 2012 року.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Тимчасову слідчу комісію.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 червня 2011 року.
№ 3547-VI.

Розпочався суд над Тимошенко

Учора Печерський районний суд Києва розпочав попередній розгляд кримінальної справи за обвинуваченням екс-прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко у незаконному підписанні в 2009 році газових контрактів з Російською Федерацією.

Судове засідання відбувалося під головуванням судді Родіона Кірєєва, за участю трьох прокурорів, судова зала була переповнена. У ній були присутні сама обвинувачувана — Ю. Тимошенко, її захисники, народні депутати, Посол Єврокомісії Жозе Мануель Пінту Тейшейра. Підтримати обвинувачувану прибули її чоловік Олександр Тимошенко, донька Євгенія і зять Шон Карр. Засідання транслювалося на одному з телеканалів та в інтернеті.

Процедура встановлення суддею особи обвинуваченої тривала понад п'ять хвилин, оскільки Ю. Тимошенко відповідала дуже емоційно та нечітко, навіть щодо свого місця проживання. Вона назвала судовий процес «фарсом» і заявила, що не вірить в його об'єктивність.

Лідер «Батьківщини» та її захисник, народний депутат від БЮТ Сергій Власенко одразу звернулися до суду із клопотанням про відвід судді. Суддя Родіон Кірєєв оголосив перерву, щоб розглянути цю вимогу.

Під час перерви у залі засідань Печерського райсуду сталася сутичка між прихильниками Ю. Тимошенко і Партії регіонів. Це відбулося після того, як до зали зайшла народний депутат від Партії регіонів Інна Богословська, а прихильники екс-прем'єра почали вимагати, щоб вона вийшла. До суду також прийшла група молодиків в однакових футболках.

Суд відмовив у задоволенні клопотання Ю. Тимошенко та її захисту про відвід судді — оголосив після перерви суддя Родіон Кірєєв. «Клопотання залишити без задоволення. Це рішення оскарженню не підлягає», — сказав він. Водночас суддя задовольнив клопотання про можливість проведення представниками ЗМІ фото- та відеозйомки судового процесу.

Потім Ю. Тимошенко та її адвокат С. Власенко звернулися до суду з клопотанням про переведення судового засідання в інше приміщення, мотивуючи це тим, що згідно з вимогами кримінально-процесуального законодавства у такому тісному приміщенні проводити засідання суду не можна. Захисник екс-прем'єра надав суду лист голови Спілки письменників України про можливість проведення виїзного засідання у будівлі цієї організації по вулиці Банковій. Екс-прем'єр та її адвокати також подали клопотання про розгляд кримінальної справи проти неї судом присяжних, запропонувавши зробити перерву в розгляді справи, щоб парламент прийняв закон про суд присяжних.

Біля будівлі Печерського райсуду зібралося, за даними міліції, близько півтори тисячі чоловік. Правоохоронці оточили вхід до приміщення. Окрім того, мітингувальники зібралися на тротуарах Хрещатика й декілька разів намагалися прорвати міліцейські кордони.

ФОТОФАКТ

Представники колективу ПАТ «Суминафтогаз» під час акції на Банковій звернулися з відкритим листом до Президента України з проханням «врятувати підприємство від розвалу та зберегти здоров'я людей».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Багато залежатиме від самих підприємців

Голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва **Наталія Королевська**

(на знімку) відвідала Житомир. Вона поспілкувалася з торговцями на головному продовольчому ринку обласного центру — Житньому, де працювала громадська приймальня громадянської акції підприємців «Вперед». Ділячись враженнями від відвідання ринку, голова парламентського комітету зазначила, що проблеми його працівників є типовими для всіх ринків країни. Це, зокрема, падіння попиту, острах перед тим, що чекає після 1 липня, коли буде скасовано мораторій на перевірку малого бізнесу, відсутність первинних документів, які складно отримати при придбанні товару тощо.

Також Н. Королевська взяла участь у Форумі ділових людей, до участі в якому були запрошені представники бізнесу та громадських організацій, які працюють з підприємцями. Голова парламентського комітету наголосила, що за всі роки незалежності підприємці ніколи нічого не просили у держави, знайшовши можливість вижити й розвиватися. Говорячи про перспективи існування малого бізнесу після закінчення мораторію на його перевірки, депутат зазначила, що все залежатиме від самих представників малого бізнесу, від їхньої готовності захищати свої права на роботу і ту справу, яку вони організували. Вона зазначила, що великою проблемою є те, що в Україні недооцінюється роль малого та середнього бізнесу з точки зору створення робочих місць та впровадження новітніх технологій.

Олексій КАВУН.

Самоврядування — право громади

Комітет з питань правової політики визнав таким, що відповідає Конституції України, проект закону про внесення змін до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо вдосконалення правового регулювання).

Законопроектом пропонується вилучити із чинного закону положення, внесені Законом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», які дублюють норми Закону «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Водночас ***передбачається залишити положення узагальнюючого характеру про те, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».***

Інформаційне управління Верховної Ради.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 115 (5115)
СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2011

Позбуватися конституційної

(Вибрані роздуми з приводу

Двадцять восьмого червня 2011 року Конституція України подолає свій п'ятнадцятирічний рубіж. Чому подолає? Та тому, що такий багатотрудний і тернистий шлях від самого початку їй було уготовано творцями її долі. Для більшості народів день ухвалення Конституції — це справдження чогось визначального й основоположного в житті, значно важливіше й цінніше, аніж просто святкові урочистості. Для нас же, окрім календарного відзначення, Основний Закон надто вже часто стає зручним об'єктом для змагання у дошкульній вправності його аналізування, пошуків неідеального припасування до житейських реалій та практичної дійсності. Ось і виходить, що кожна річниця української Конституції — то для неї новий рубіж виживання, черговий бар'єр подолання політичних перепон.

Власне, вже в перші години після ухвалення Конституції України піднесені емоції захоплення й радості почали підточуватися отрутою несприйняття, заздрощів, скепсису. Ще не встигла висохнути друкарська фарба на її виданні, потенційні критики ще не бачили й не читали її віддрукованого тексту, а вже починалося збурення, провокувалися мітингові пристрасті: «Це не Основний Закон держави!», «Таку Конституцію можна витерпіти рік-два, а далі слід ухвалювати принципово іншу». Були й такі, яких не вистачало навіть на такі гасла. Їхній запал звично переходив на професійне скандування: «Ганьба!», «Ганьба!», «Ганьба!»... Зате перед цініками відкривалися безмежні можливості для змагання в «дотепності»: «Ніч своє право має», «Нічка все покриє», «Вночі всі коти сірі»...

До честі Конституції — вона все витримала й вистояла. Витримала рік, два, п'ять. Вона витримала кінець квітня та грудневі 2004 р. експерименти з оновлення Основного Закону. Вона знала й бачила, як численна армія політиків різного штибу в неконституційний спосіб готувала зміни до неї, як методично й невтомно накочувалися на неї ревізіоністські хвилі. Як, врешті-решт, нічого з цих задумів не виходило. А відтак — говоримо вже про її п'ятнадцятиріччя.

Якби за такої ситуації Конституція могла щось сказати на свій захист, то, мабуть, озвучила б слова В. Черчілля: «Політик думає про наступні вибори, а державний діяч про наступні покоління». Що вдієш, коли їй довелося діяти в країні, де чисельність політиків перевищує межі розумного, а державних діячів обмаль. Дефіцит справжніх лідерів — одна з ключових проблем України.

Часто замислюєшся: чому ж у нас так усе відбувається? Чому француз з гордістю констатує: перша Конституція була прийнята у Франції 3 вересня 1791 р., і саме французька Конституція була першою, яка запровадила поділ влади на

законодавчу, виконавчу і судову. Ні, не погоджується з ним поляк, першою була польська Конституція, 220-річчя якої невдовзі святкуватиметься. Якби не російсько-прусська інтервенція, то й до сьогодні б поляки жили за нею. Зачекайте, заперечує американець, першою була Конституція США, яку ухвалили в 1787 р., і за якою й нині живе наймогутніша країна у світі. Проте над американцем жартує англієць: «Ви, щойно полишивши берег своєї батьківщини, забули і її історію?! Бо ж першою була Конституція Великобританії, яку складали три основоположні документи: Хабеас корпус акт (закон про процедуру перевірки законності і обґрунтованості арештів) 1679 р., Білль про права (частина «неписаної» Конституції, в яку входить: Велика хартія вольностей 1215 р., Петиція про права 1628 р., Акт про престолонаслідування 1701 р.) 1689 р. і Акт про упорядкування 1701 р.».

Перелік змагань про першість та якість конституцій можна продовжувати, але знову і знову постають запитання — чому? Чому норвежець пишається своєю Конституцією 1814 р.; а бельгієць своєю — 1831 р., що вони діють, зі змінами, звичайно, й до сьогодні. Німець гордий своєю першою загальнонаціональною Конституцією 1871 р., а швейцарець своєю — 1874 р. (замінила Конституцію 1848 р.), в яку Конституція 1999 р. не внесла суттєвих змін щодо суспільно-політичного устрою. Спробував би хтось нав'язати їм думку, що ці конституції відстали від життя і їх давно потрібно було б змінити. Важко уявити, на які неприємності наразився б такий доброзичливець. У кращому разі йому згадали б слова І. Бентама: «Найкраща конституція для народу є та, до якої він звик».

Чим же пояснити таке наше ставлення до своєї Конституції? Чому для більшості вона асоціюється просто з неробочим днем? Чому не стає сумно, що ця загальна ситуація нагадує відомі рефлексії з «Культурних людей» М. Салтикова-Щедріна: «Чогось хотілось: чи то конституцій, чи то севрюжини з хріном...»? Розписуючись у власній безпорадності, пояснюємо, що наше конституційне — «Верховна Рада України від імені Українського народу..., виражаючи суверенну волю народу,... приймає цю Конституцію...» — було ухвалене за зразком Конституції США, що починається словами: «Ми, народ Сполучених Штатів... встановлюємо цю конституцію для Сполучених Штатів Америки», що стаття 6 Конституції України: «Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову» — формулювалася на прикладі французьких Декларації прав людини і громадянина 1789 р. і Конституції 1791 р., де й виголошувалися ці принципи поділу влади.

Власне, немає нічого поганого у творчому запозиченні в інших народів кращих досягнень думки і практики. Цьому вчить великий Т. Шевченко: «... і чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...» Але ж мають бути розумні межі. Тим паче коли твій народ не пас задніх у питаннях, про які йдеться. На жаль, у критичному запалі й гонитві за іноземним забуваємо, а часом і просто не знаємо, що і свій народ багатий на здобутки, які свого часу були новаторськими, щедро й вдячно запозичувалися іншими.

Скажімо, вже всім знайоме конституційне: «Ми, народ...» Ну немає в нашій Конституції: «Ми, народ України...», як: «Ми, народ Сполучених Штатів...» Наша Конституція приймалася в інші часи, за інших історичних обставин. Не могли тоді в США записати в Конституцію: «Ми, американський народ...», бо як такого його тоді не існувало в природі. Український же народ, на час прийняття нашої Конституції, — незаперечна реальність. Більше того, батьки американської Конституції, якби правильно відображали реалії свого часу, мали б написати: «Ми, американські народи...», але вони вчинили мудріше й далекоглядніше, закріпили не те, що було, а до чого американці прагнули. І їхня Конституція їх виправдала.

Звернення до народу США було єдино можливим варіантом закріплення легітимності влади в країні, яка щойно розпочала розбудову своєї державності. В Україні, народ якої має тисячолітню історію розвитку своєї державності (хай навіть з тривалими історичними перервами), легітимність закону, який видавався, підтверджувалася не апеляцією до народу, а легітимністю влади того, хто видає закон. У США Конституція формувала і народ, і його парламент, а в Україні, на час прийняття Конституції, народ існував тисячоліття, парламент функціонував десятиліття (який, до речі, був не такий уже слабкий як державний орган влади, коли зміг проголосити і суверенітет своєї держави, і незалежність України, чого не можна сказати про Конгрес Північно-Американських Сполучених Штатів). Формула «Ми, народ...» була гарною формулою й не більше, оскільки насправді Конституцію схвалювали представники народу, правда, вибрані — часто зборами (також представниками або окремими жителями населених пунктів).

В Україні легітимність законодавця історично підтверджувалася за іншим принципом: заявою-підтвердженням легітимно набутої влади. Саме тому Статут князя Володимира Святославовича починається словами: «Се аз, князь Великий Василій, нарицаемий Володимир, син Святослав, онук Ігорів і блаженної Ольги». І зразу є підтвердження, що закон видає не самозванець, а князь з легітимно успадкованою владою. Відповідно, син його розпочинав свої статути словами: «се аз, великий князь Ярослав, син Володимира, по данию отца своего» (згідно з поставленням батька свого, тобто Володимира Святославовича) і т. д.

Не варто шукати й інші корені нашої Конституції в основних законах зарубіжних країн, коли маємо власне достатньо глибоке правове коріння. Наприклад, хоча б той же славнозвісний принцип поділу влади. Справді, в історії нашої державності його чи не вперше так сформульовали в статті 6 Конституції України. Але ж практичного його сповідували задовго до цього. Кому не відомо, що виконавчу владу на Русі здійснював князь, якому при цьому допомагала Рада при князеві (прообраз сучасної адміністрації Президента і Ради національної безпеки і оборони України), законодавчу — віче. Тут можуть заперечити, що між ними не було чіткого поділу влади й вони постійно втручалися у сферу повноважень іншої владної гілки. Все це відбувалося справді так, перетворюючись ледь не на відмітну національну рису.

Спостерігаємо це й сьогодні, коли постійно продукуються спроби вторгнення однієї владної гілки в повноваження іншої. І тут знання принципу поділу влади не допомагає. Знову ж таки, можуть заперечити, що не було окремої судової гілки влади. А хіба сьогодні у нас вона є? На папері — так, у законі — без сумніву. Але значна частина з того, що проголошує судова гілка влади, чомусь народжується не в палацах правосуддя. При тому твердження, що наша прабатьківщина не знала окремої судової гілки влади, не є коректним. Так, суддями були князі, посадники, волостелі. Але в Правді Ярослава йдеться і про окремий суд: «Якщо хтось буде стягувати з іншого гроші, а той стане відмовляти, то йти йому на суд 12 людей». Крім того, не всі судові справи вирішував князь. Значна частина судових справ, за статутами князів, передавалася для вирішення церкві. Зокрема, у статуті князя Володимира зазначено: «Я аз, сьгадав с своими детми, и с всеми князи, и с своими бояры, дал есми те суди церквам Божьим, митрополиту и всем епископам по Руской земли. И посем не надобе уступатися ни детем моим, ни внучатам, ни всему роду моему до века, ни в люди церковна, ни вси суди их. То все дал есми Церкви Божий по всем городам, и по погостам, и по свободом — где ни суть хрестиане. И своим тиунам приказиваю судов церковних не судити, и наших судов без судий митрополичьих не судити десятин деля?» Далі Статут перелічує, які справи має вирішувати церковний суд. Виходить, що до його відання віднесено більшість з того, чим жив народ: справи сімейні (конфлікти подружжя між собою, погане ставлення дітей до батьків, конфлікти між родичами і близькими), майнові справи (спадкоємство, розділ майна між родичами тощо), шлюбні справи (розлучення, викрадення нареченої, заборонені шлюби через близькі родинні корені та ін.), злочини проти віри і церкви (церковні крадіжки, пограбування могил і мертвих, осквернення храмів, чаклунство та ін.), справи про образи словами і діями, справи про протиприродне розбещення і перелюбство та ін.

Можна було б послатися й на інші державні та суспільно важливі інститути конституційного характеру, які розвивалися в Україні і мають глибоке національне коріння. Більше того, українці належать до числа тих народів, які мають нахил до конституційної правотворчості, як у теорії, так і на практиці, й яких не так уже й багато в цивілізаційному просторі. Наші предки намагалися включати положення виразного конституційного характеру до міжнародних угод (див., наприклад, договір між Цісарем Турецьким і Військом Запорозьким з народом Руським стосовно торгівлі на Чорному морі; Статті Богдана Хмельницького від 27 березня 1645 р.; Гадяцький трактат та ін.). Перебуваючи в залежному стані, формулювали їх у своїх вимогах до метрополії (численні вимоги й декларації польським королям, російським царям та ін.). Нарешті, приймали й проголошували власні акти конституційного характеру (окрім пактів і Конституції законів війська Запорозького від 5 квітня 1710 року, можна послатися на чотири універсали Української Центральної Ради, Тимчасову інструкцію Генеральному Секретаріатові Тимчасового уряду на Україні, Статут про державний устрій, права і вольності УНР від 29 квітня 1918 р., Закони про тимчасовий державний устрій України і грамоти до всього українського народу Гетьмана Скоропадського, Універсал Трудового Конгресу і Основний Державний закон УНР, Тимчасовий Основний закон Західноукраїнської Народної Республіки, чотири радянські конституції УРСР). І, насамкінець, Конституція України 1996 р., яка приймалася на тлі понад 300 проектів, розроблених різними політичними партіями, окремими об'єднаннями і громадянами.

Не менш активно розвивалася в Україні й конституційно-правова думка, підтвердженням чому можуть бути «Начерки конституції» Г. Андрузького, «Книга буття українського народу» М. Костомарова, конституційний проект М. Драгоманова, публікації конституційно-правового характеру М. Грушевського та ін.

Щоправда, інколи захоплення новими конституційними проектами стає мов би самоціллю, без співвідношення з реальними потребами й запитами народу. Сьогодні вважається ледь не правилом — очолив певну політичну силу, навіть, якщо вплив її сягає кількох сотень людей, — давай говорити про своє особливе бачення конституційних положень, а то й одразу ж пропонувати новий проект Конституції. Інакше ти не лідер. Тут напрошуються до перефразування слова відомого французького імператора — кожний, хто не шанує власний основний закон, штовхає свій народ до того, що він змушений буде шанувати чужинську конституцію.

Будьмо відвертими: сьогодні немає підстав говорити, що Конституція закріпила лише половинчасті рішення, хоча не всі інститути й положення виписані в ній так, як хотілося б, чи, принаймні, як того вимагає ситуація, що склалася в Україні за п'ятнадцять років після прийняття Основного Закону. Разом з тим, хто може заперечити, що Конституція послідовно й системно закріпила нові структурні засади держави — у ставленні до своїх громадян, до прав і свобод людини в контексті відображення принципово нових цивілізаційних цінностей?! Хто не бачить, що саме Конституція зобов'язала суб'єктів правотворчої діяльності системно реформувати правову сис-

Кожна річниця української Конституції — то для неї новий рубіж виживання

меншовартості
справжнього свята народу)

тему України загалом, починаючи, зокрема, із законодавства?!

З прийняттям Конституції з'явилися, нарешті, реальні підстави для відчуття й розуміння, якою ж має бути правова держава. Якщо раніше принцип верховенства права (стаття 8 Конституції України) сприймався формально, задля годиться, або ж для цитування в наукових дослідженнях, то тепер Основний Закон зобов'язує усіх більш серйозно ставитися до цієї незаперечної імперативної норми демократичного суспільства. Якщо без упереджень пройтися всіма положеннями Конституції, то стане зрозуміло — не там потрібно шукати недосконалості та витоки проблем. Скажімо, в розділі I «Загальні засади» немає жодного положення, яке можна було б вважати застарілим. Звичайно, комусь може не подобатися, що поставлено хрест на радянській державності й закріплено основоположні засади нового конституційного устрою, але ж на те була воля народу, яка зобов'язала парламент до відповідних дій.

Можна заперечити, що стаття 7 гарантує місцеве самоврядування, а натомість у цьому напрямі досягнуто не надто багато. Варто зазначити, що цю статтю не слід розглядати відірвано від розділу XI Конституції «Місцеве самоврядування», хоча важко не погодитися, що здебільшого у цьому питанні все залишилося на рівні конституційних гарантій. Але хіба за це вина має покладатися на Конституцію? Якщо записано — «гарантується місцеве самоврядування» — то розуміти це треба як зобов'язання розвивати й зміцнювати позиції саме місцевого самоврядування.

А хіба Конституції треба висувати претензії, що за п'ятнадцять років у країни так і не з'явився Великий Державний Герб України (стаття 20)?

Отже, якщо якесь положення Конституції реалізується не належним чином, то це не вина Основного Закону, а характеристика спільноти, її, на жаль, часто безвідповідального ставлення до визначальних приписів державно-суспільного життя. Власне, «якість» стосунків з Основним Законом проходить «тестування» й оцінку під час виборів, коли особливо увиразнюється все розмаїття суспільних проблем.

Знову ж таки можна проглядати чи не всі статті цього (і не тільки!) розділу Конституції й навряд чи знайдемо хоч якесь положення, що було б сьогодні перепоною нашому поступу. Звісно, можуть бути певні правові засади, які важко піддаються з'ясуванню, але то вже питання до Конституційного Суду України, а не власне до Конституції.

Бо ж які можуть бути питання щодо розділу II Конституції України «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина»? Загальновизнано, що це ледь не найдемократичніший комплекс прав людини порівняно з тими, що закріплено в більшості сучасних конституцій. Звичайно, конституційні права і практика їх утвердження — дві неспівпадаючі реальності. То ж хіба у такому разі треба змінювати Конституцію, а не практику її застосування? До речі, всі погоджуються з тим, що конституційні норми — це норми прямої дії. Погоджуються — й не більше. Навіть суди, розглядаючи порушення прав громадян, роблять велику ласку, коли посилаються на відповідні статті Конституції. І то здебільшого під тиском та за вимогами окремих громадян і правозахисних організацій.

Передбачаю зауваження, що права і свободи людини в Конституції сформульовані так і настільки, наскільки це було можливим забезпечити та гарантувати на момент прийняття Основного Закону.

Але життя на місці не стоїть. Прогрес зупинити неможливо, а відтак — з часом треба закріплювати в правовому порядку нові права і свободи людини. І це передбачено в Конституції України: «Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними» (стаття 22).

І так по кожному з розділів Конституції України: «Вибори. Референдум», «Верховна Рада України», «Президент України», «Кабінет Міністрів України»... На кожне питання, яке може виникнути, за умови неупередженого прочитання Основного Закону, можна одержати оптимальну відповідь. Якщо на Конституцію дивитися не як на текст, який слід сприймати й розуміти так, як його розуміли ті, хто його формулював, а як на Основний Закон країни, який живе не періодом 28 червня 1996 р., а спроектований на майбутнє, прогнозує його, визначає основні принципи, засади і напрями руху до такого майбутнього, то вона тоді стає справді основоположним правовим актом для кожного із нас. Звісно, жити за Конституцією важче, але вчитися жити за нею ми просто зобов'язані.

Чи не кожне положення Конституції передбачає дальше його законодавче забезпечення, або ж за своєю суттю зумовлює відповідну правотворчість. Але не можна не бачити, а тим більше заперечувати, що Конституція суттєво вплинула на стабілізацію ситуації в країні. Так, ми ще не позбулися зовсім істеричних заяв, мітингових пристрастей, рукоприкладства, але ці емоції вирують здебільшого в сесійних залах, а не на вулицях міст і сіл, провокуючи суспільство до непримиренного протистояння.

Хто заперечить, що Конституція стала могутнім каталізатором пострадянських змін, започаткувала реформи в усіх життєво важливих сферах суспільства. Її вплив особливо відчутний у становленні, оновленні й розвитку як українського законодавства, так і правової системи загалом. Наша Конституція все більше і більше перестає бути іконою, до якої звертаються як до чогось потойбічного, міфологічного, реально нездійсненного. Вона стає доступним документом. Вона все більш дієво переконує, що може допомогти кожному. Тому маємо поважати Основний Закон, постійно вчитися жити за Конституцією й не шукати лазівок для корисливого ухиляння від виконання та дотримування її положень.

Маємо знати, що Конституція не терпить стихійної правотворчості, а насамперед вимагає чіткої стратегії розвитку держави. Маємо розуміти, що вона може утверджуватися в суспільстві за умови структурованого розвитку, в першу чергу конституційного законодавства за основними його напрямами: права, свободи та обов'язки людини і громадянина, виборче законодавство і законодавство про референдуми, законодавство про місцеве самоврядування, законодавство про організацію публічної влади, про адміністративно-територіальний устрій тощо.

На жаль, по кожному з цих (та й інших) напрямів ми помітно відстаємо від вимог Конституції. Повторюю: не Конституція відстає від сучасних реалій нашого життя, а правове забезпечення не відповідає задекларованому Основним Законом.

Назву лише деякі зі слабких місць нашої законотворчості, яку маємо постійно й настійно проводити на утвердження та розвиток нашої Конституції.

Сьогодні відчувається значне відставання у створенні спеціальних інститутів і юридичних механізмів захисту прав громадян; не відбулося створення належного правового середовища розвитку громадянського суспільства, не вироблено системи ефективної державної підтримки реалізації і захисту прав людини. Наші інститути прямої демократії так і залишаються в стані багатообіцяючих, а наближення органів влади до народу — в перспективі можливим. Продовжується далі позиція вагання між засадами централізації і децентралізації у вирішенні соціально-економічних, фінансових, правових, культурних, інших питань розвитку суспільства.

Багато мовиться про глобалізацію і універсалізацію світопорядку, але мало робиться для гармонійного входження до нього; маємо чітке розуміння, яким повинно бути сучасне інформативно забезпечене суспільство, але на рівні проб та помилок просуваємося в утвердженні захисту інформаційних і нових комунікативних прав кожної людини.

Якщо ж спуститися із захмарних стандартів глобалізованих суспільств до проблем нашого сьогодення, то маємо визнати недостатню готовність до вирішення таких питань: визначення межі обмеження конституційних прав і свобод людини в умовах посилення тероризму і зростання кримінальних загроз суспільству; підвищення ефективності захисту соціально-економічних прав громадян в умовах економічної кризи; зниження об'єму законодавчих вимог до політичних партій і громадських організацій; виведення нашого пенсійного і трудового законодавства на рівень сучасних міжнародних стандартів (окремі, принципово важливі, конвенції Міжнародної Організації Праці все ще продовжують чекати на ратифікацію). Питання захисту прав дітей, жінок, пенсіонерів, інвалідів, інших мало захищених груп населення потребують реального вияву.

Вимагає вдосконалення законодавство про форми прямої демократії, а саме: виборче законодавство (зокрема, питання виборчих процедур і виборчої системи, гарантій дотримання активних і пасивних виборчих прав та ін.); законодавство про референдуми і опитування населення, про місцеве самоврядування тощо.

Все ще однобічно підходимо й розуміємо законодавче забезпечення унітарного устрою держави, особливо в таких питаннях, як розмежування предметів відання і повноважень між центром та місцевим рівнем. Чи не тому тут такі жалюгідні досягнення за п'ятнадцять років дії Конституції.

До деяких сфер законодавчого врегулювання питань, окреслених Конституцією України, ще не приступали взагалі. До сьогодні не ухвалено значну частину з понад ста законів, прийняття яких безпосередньо передбачено Конституцією. Серед них закони про державні символи України, про мирні зібрання, про адміністративно-територіальний устрій, про тимчасові спеціальні та тимчасові слідчі комісії парламенту, про Фонд державного майна, про прокуратуру, про спеціальний статус міста Севастополя, кримінально-процесуальний кодекс та багато інших. Всі вони покликані наповнити реальним змістом відповідні конституційні положення. Неприйняття цих законів ставити в провину Основному Закону — безглуздо.

Зовсім не помилковим буде твердження: багато наших співвітчизників не знають своєї Конституції. Звідки у них може з'явитися любов і повага до неї?

Видатний український філософ Г. Сковорода казав: «Бачити гаманця і не знати, що в ньому, — це значить, бачивши, не бачити. Очевидно, треба скрізь дивитися подвійно: одне брати в душу, а друге у розум». Не пустивши Конституцію у душі наші — розумом її не осягнемо.

Для тих, хто волів би переписати Конституцію на зразок вподобаної зарубіжної, знову нагадаю слова любомудра Г. Сковороди: «Коли не можу нічим любій Вітчизні прислужитися, в усякому разі з усієї сили намагатимуся нікому ні в чому не шкодити».

Прочитаймо уважно ще раз нашу Конституцію!

Голова
Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

ОПИТУВАННЯ

Єдине джерело влади

Ним є народ. Так гласить ст. 5 Основного Закону. Тож напередодні 15-ї річниці з дня ухвалення Конституції України наші власні кореспонденти попросили його представників відповісти на такі запитання:

— чим запам'ятався день ухвалення Конституції?

— чи спрацьовують положення Основного Закону у житті та чи доводилося посилатися на них, захищаючи свої інтереси?

— які б зміни до Конституції запропонували ви?

Ганна МІРОШНИЧЕНКО, студентка Східноукраїнського університету, 19 років, Луганськ:

1. На той час мені було лише п'ять рочків. Та я з цікавості читала про цю подію пізніше.

2. Як вони реально не спрацьовують, можна побачити навіть на прикладі схвалення злободенної пенсійної реформи, яка прямо порушує статтю 22 нашої Конституції. Я не розумію, чому скоротити спеціальні пенсії не можна, бо це порушує Конституцію, а підвищити пенсійний вік — будь ласка. Але реальний мінус навіть не у тих правових колізіях. Українське суспільство у правовому плані дуже безграмотне, саме тому положення Конституції не спрацьовують на практиці.

Наполеон, диктуючи своїм радникам закони, казав: «Пишіть коротко і незрозуміло». Певно, його порадами користувалися й українські політики. На мою думку, українська Конституція грає роль англійської королеви: вона є юридично, але фактично це лише символ, який приємно згадати до свята.

3. Раніше я дотримувалася думки, що вносити зміни до Основного Закону не потрібно, оскільки наша, жорстка за типом, Конституція (у неї складний механізм внесення змін) і є гарантією наших прав. Але згодом дійшла іншого висновку. Конституція 1996 року викликає багато дискусій і полеміки. Окрім мрій про скасування депутатської недоторканності, що ми можемо конкретно змінити? Надати — конституційно — реальну владу міським радам і взагалі зробити чітко розмежовану систему міського самоврядування, бо, як кажуть, на місці видніше, а чітка підзвітність, може, нарешті, виправить ситуацію і спрямує кошти на потреби суспільства.

Ще можна вести мову про заборону подвійного громадянства. Мої знайомі працюють в Америці та Франції, і кожні півроку змушені їздити додому — візу подовжувати. Більшість країн визнала право людини на подвійне громадянство, шкода, що Україна до їх числа не входить. Одне слово, на мою думку, Конституція 1996 року не пристосована до сучасних реалій. Вона потребує змін.

Записала
Алла АНТІПОВА.

* * *

Олег САНДЛЕР, майор у відставці, інвалід 1-ї групи, віце-президент об'єднання інвалідів «Творчість», Дніпропетровськ:

1. Цей день для мене незабутній, бо саме 28 червня 1996 року в мене народився син!

2. Оскільки я є інвалід 1-ї групи і пересуваюся на візку, то найближче мені стаття 33 Конституції про свободу пересування, яка найчастіше не виконується. Інфраструктура громадських будівель у більшості випадків розроблена без врахування інтересів інвалідів. Декларована безплатна медична допомога перетворилася на профанацію, і її потрібно скасовувати якнайшвидше, щоб не обманювати народ. Доступність безплатної освіти також переважно є декларацією, а не реальним правом громадянина.

3. Я не фахівець у конституційному праві, але запровадив би найсуворішу відповідальність чиновників за ігнорування статей і положень Основного Закону. І карав би їх позбавленням права обіймати державні посади.

Записала
Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

* * *

Лариса РИМАР, голова Тернопільської обласної асоціації жінок, 40 років:

1. Рік прийняття Конституції для мене запам'ятався яскраво: 7 червня 1996-го я народила свого першого сина і була в полоні материнських почуттів. Усе інше було на другому плані, хоч не могла не розуміти, що прийняття Основного Закону — велика подія у житті народу.

2. Оскільки вже багато років очолюю громадську організацію «Спілка власників землі», то не раз доводилось обстоювати інтереси селян. Як їх тільки не обманювали... Вже лише те, що розпаювання робилося на основі указу, а не відповідних законів, давало підстави для зловживань. До списків вносили тих, хто на землі ніколи не працював, поза ними залишалися ті, хто на ній трудився. А як обманювали людей при укладанні договорів оренди... Часто змушували підписувати чисті папери, а потім уписували до них, що хотіли. Юристи не завжди могли розплутати хитромудрі комбінації, що казати про простих людей.

3. В ідеалі до Конституції змін вносити не варто. Американці вже понад 200 років не роблять цього і непогано живуть. Головне — виховувати у собі культуру виконувати те, що записано. Та все ж зміни потрібні. Передусім щодо підвищення ролі місцевого самоврядування. Землею та майном повинні розпоряджатися місцеві громади. Відповідно має формуватися бюджет: передусім забезпечити позитивне життєве середовище для членів територіальних громад, що залишиться — скеровувати до Києва.

Записала
Любов ЛЕВИЦЬКА.

За п'ятнадцять років у країни так і не з'явився Великий Державний Герб

«Нове покоління сприймає честь країни як власну»

Леонід КРАВЧУК, Голова Верховної Ради І скликання (1990—1991 рр.):

1. Наскільки наш Основний Закон відповідає європейським демократичним стандартам?

— Я сказав би так: він не гірший від конституцій інших держав, навіть не пострадянського простору. Його схвалено більшістю людей в країні свого часу, хоча й були зауваження. Сказати, що він був негативно оцінений, неправильно і несправедливо. Але у нас є Конституція, а є життя і ментальність, філософія власного життя. Те, що написано в Конституції і що робиться на практиці, абсолютно різні речі. У нас кажуть: є Конституція писана і є конституція неписана. І

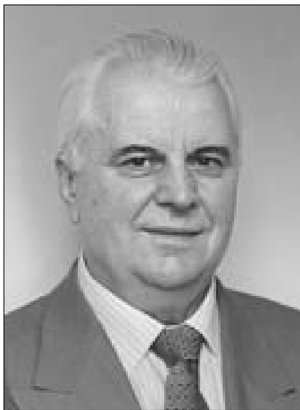
більшість наших посадових осіб за всю історію України користувалися не Основним Законом, а власними правилами, які підміняли Конституцію.

І тому ми всі без винятку (я повторюю, немає таких людей, які могли б сказати, що вони до цього не причетні) скомпрометували Конституцію.

По-перше, способом її прийняття, що часто викликало подив в суспільстві: вдень чи вночі, чи через коліно, чи через підняття рук, чи через якісь домовленості, чи голосування, коли глава парламенту виходив у зал, чи знаходився десь поза залом і звідкись репетував в зал «голосуйте», чи нам «дарував» Конституцію Конституційний Суд. Це абсолютно неприйнятно з точки зору легітимності усталених норм конституційного процесу. По-друге, ми її скомпрометували нігілізмом щодо її виконання. Я не знаю жодної посадової особи в Україні, яка могла б сказати, що вона щодень дотримується конституційних норм.

2. Якими положеннями Конституції ми можемо пишатися?

— Ми можемо пишатися тим, що вперше в історії, всієї цивілізаційної історії, живемо в незалежній Україні. Народжується нове покоління. Воно дуже відрізняється від інших. І коли я кажу про майбутнє України, я пов'язую це з новою генерацією. У моїй родині три покоління. Це ми з Антоніною Михайлівною, наші діти і внуки. І коли зби-

раються всі три покоління, як кажуть, мов на долоні, бачу нове покоління, яке зовсім інакше сприймає філософію незалежності, сприймає Україну як державу, честь України — як свою власну. Розуміє, що не можна голосувати за гречку, що треба обирати так, як ти бачиш в корені, що треба відповідати за свої дії не тільки владі, а кожному. Що Україна — це ми, ми — народ, ми маємо бути чесними, гідними, відповідальними за кожен свій крок. І не тільки картати владу (є за що, я не заперечую), а й думати, чому ж така влада — ми ж нібито її обираємо, а не просто хтось приходить до влади. Я кажу про те, чим я можу пишатися. У нас все-таки вистачило сили, мужності, якогось хисту, треба ж було, вибачте на слові, якимось матеріалом після радянської влади зректися цього партійно-політичного нашестя.

Але... У Верховній Раді запитують: а чому це Перший канал транслює з'їзд комуністичної партії? Чому? Вони у владі. Сьогодні, на жаль, Україна — комуністична. Коли мене питають, чому, я кажу: тому що заграємо з комуністами усі 20 років. Коли я прийняв указ про заборону компартії, то від мене всі почали відвертатись. Тому вони до мене і нині з такою «любов'ю» ставляться. Вони мають «золоту акцію». Вони купаються в незалежності. Почитайте Грача. Він писав, як вони живуть, як вони користуються незалежністю, будують будинки, їздять на дорогих автомобілях, вчать дітей за кордоном. Бо вони у владі. Вони незалежну Україну топчуть і користуються її досягненнями, її незалежними принципами. А влада з ними заграє, тому що їй потрібна «золота акція» комуністів, і через це з ними панькається.

3. Чи потрібно змінювати Конституцію, а якщо так, то які положення варто вдосконалити?

— Не просто варто, а необхідно. Тому що в Конституції проблема самоврядування до цього часу неврегульована настільки, наскільки це повинно відповідати демократичним нормам. Якщо говорити про демократію серйозно і про права людей там, де вони живуть, їх захист і таке інше, то це може бути здійснено тільки через місцеве самоврядування.

Друге. До цього часу не врегульовані як належить питання судоустрою, Генеральної прокуратури. Це важливе питання, його треба вирішити.

Третє. Я вважаю, що, враховуючи нашу ментальність і все інше,

в Конституції має бути розділ, який передбачав би відповідальність посадових осіб за невиконання Основного Закону,

чого бракувало раніше. Для країни це дуже важливо.

А далі, якщо читати кожний розділ, ми знайдемо дуже і дуже багато проблем. Тому що всі проблеми, які виникали навколо Конституції, вони народжувалися у трикутнику влади. Ніхто ніколи не говорив серйозно про права людей, про соціальні проблеми. Завжди казали: мало повноважень, багато повноважень. Повноваження визначали все. І тому так і виходило. Приходив Президент і починав: не вистачає повноважень. Верховна Рада то туди, то сюди кидалась, знову ж таки з приводу повноважень, а не корінних інтересів українського народу.

Тому, виходячи з цього, ми запропонували Президенту (і він став на наш бік) текст змін до Конституції, не задля повноважень тих чи тих органів влади, а задля українського народу.

Перед нами не стоятиме завдання визначити повноваження Верховної Ради, Кабінету Міністрів, місцевого самоврядування, Президента. Перед нами стоятиме єдине завдання — Україна.

Ми напишемо її, повірте, напишемо так, як велить наша совість. А далі ми її подамо, відповідно до чинної Конституції і легітимності всіх процесів, до Верховної Ради. А вона вирішуватиме, що приймати.

Відкриває широкий шлях до демократизації та європейських стандартів

Іван Плющ, Голова Верховної Ради І (1991—1994 рр.) і ІІІ (2000—2002 рр.) скликань:

1. Наскільки наш Основний закон відповідає європейським демократичним стандартам?

— Наша Конституція — це багатостраждальний компроміс. Ми приступили до неї дуже рано. Оскільки було задекларовано, що Україні бути суверенним, незалежним суб'єктом європейської світової спільноти, то ми не могли жити й розвиватися за якось інорідною Конституцією, яким був Основний закон УРСР. Тому Верховна Рада створила Конституційну комісію і почала працювати. Але парламент був умовно поділений на два табори — це «Народна Рада», до якої входило 130—140 депутатів, і «Група 239». Ця група мала великий вплив, але він був скоріше шаблонний, інерційний. «Народна Рада» ж хотіла відразу Конституцію європейських стандартів. І тут утворилися, так би мовити, ножиці. Але в основному над Конституцією працювали науковці й фахівці у цій царині. Тому й було таке розмаїття проектів. А життя тривало. Було ухвалено Декларацію про державний суверенітет — це вже була одна з підвалин. Тобто Конституція мала враховувати її елементи.

Саме відтоді комісія активізувалася. Згодом стало зрозуміло, що таку Конституцію, як ми хочемо, яка б відповідала європейським стандартам, прийняти неможливо, бо надто відчутне політичне протистояння. Важелів не було, тим більше ситуація в країні була такою, що багато нарікали на Верховну Раду, яка обиралася ще за радянської влади. Почалися політичні нашарування, і ми з Президентом Леонідом Кравчуком дійшли згоди: якщо ми тепер ухвалимо Конституцію, то це не стабілізує, а лише збурить суспільство. Мовляв, парламент, обраний за радянських часів, прийняв Конституцію схожу на радянську. Щоб владнати ситуацію, ми прийняли безпрецедентне рішення про дострокові вибори до Верховної Ради. І задекларували: нехай народ розсудить, обере новий парламент, і вже він ухвалюватиме Основний закон.

Новообраний Президент Леонід Кучма був на боці тих політичних сил, які бачили вихід у європейській інтеграції. Але проко-

муністичне крило було вагоме. Тоді вперше в нашій історії з'явився Конституційний договір. Ті, хто підтримував ідеї євроінтеграції, євростандартів, базувалися навколо Президента. Ті, хто тягнув за радянське, — навколо Верховної Ради. Тож Конституційний договір відіграв стабілізуючу роль, дав можливість працювати над Конституцією і вирішувати повсякденні питання. Отак ми вийшли на червень 1996 року. Вже під час слухань зрозуміли: Основний закон може бути таким, що не визначить дорогу до демократії за європейськими стандартами. А в народі визрівало невдоволення. Тоді Президент, як гарант стабільності, сказав: якщо парламент не прийме такої Конституції, то я звернуся до народу. Чим підштовхнув і активізував конституційний процес. Але ми знаємо наш народ, і знаємо як він розуміє інститут референдуму, достатньо пригадати два опитування 1991 року, коли спочатку 70 відсотків підтримали оновлений союз, а згодом понад 90 відсотків проголосували за незалежність. Хоча я не був прихильником референдуму, але це стримало парламентські політичні сили, які тягнули країну до радянського Основного закону. Було запропоновано конституційну ніч. Прийняття Конституції стало консолідованим кроком українського парламенту і спільноти. І на якийсь час забезпечило нам порозуміння, примирення і рух до європейських стандартів.

2. Якими положеннями Конституції ми можемо пишатися?

— Нашу Конституцію визнали всі європейські інституції як демократичну, бо в ній можна знайти всі положення, які відкривають широкий шлях до демократизації і європейських стандартів. Але, на жаль, деякі політичні сили намагаються інтерпретувати їх у власних інтересах. Як на мене,

найголовнішим у Конституції є положення про те, що єдиним джерелом влади в Україні є народ, державною мовою — українська.

За Конституцією Україна може вступати до блоків, але є Декларація, яка говорить про нейтральність держави. Що таке нейтральна? Ми можемо сказати, що ми нікуди не вступатимемо. Але як же ми будемо забезпечувати безпеку? Сьогодні жодна країна одноосібно не може її гарантувати, бо світ такий. Тому я умовно підтримую нейтральний статус, але водночас розумію, що сьогодні поодинці ніхто не може захиститися — лише на принципах колективної безпеки. Європейської чи світової — це вже деталі.

3. Чи потрібно змінювати Конституцію, а якщо так, то які положення варто вдосконалити?

— Ви знаєте народну мудрість, що

талановиті вчаться на чужих помилках? А ми вже такі талановиті, що вчимося лише на своїх.

Тому й мали результати недолугих реформ Конституції. На щастя, ми «вирулили» з цього, коли Конституційний Суд скасував політреформу. І сьогодні визнаний лідер в Україні де-юре і де-факто — Президент Віктор Федорович Янукович. І він, слава Богу, не стидається про це говорити. Я це підтримую, у нього є задатки. Але я хочу, щоб Президент пам'ятав: він єдиний і відповідатиме. Тому що прав без відповідальності не буває. Водночас вважаю, що Конституція містить дуже багато компромісів. А компроміс — це не кращий шлях, щоб дійти кудись. Треба пробити стовпову дорогу у наше майбутнє. А наше майбутнє — це реформи, європейські цінності і життя нашого українського народу хоча б за такими стандартами, за якими живуть у розвинутих країнах Європи та світу. А для цього потрібні зміни. Але змінювати Основний закон потрібно лише конституційним шляхом, а не якимись асамблеями.

В Конституції проблема самоврядування до цього часу неврегульована

ДО ДНЯ КОНСТИТУЦІЇ

«Мусимо пам'ятати про нашу національну гідність»

Олександр Ткаченко, Голова Верховної Ради III скликання (1998—2000 рр.):

1. Наскільки наш Основний Закон відповідає європейським демократичним стандартам?

— Конституція увібрала в себе не лише традиції українського державотворення, а й світовий досвід. Прийняттям цього доленосного документа Україна зробила свій вибір на користь демократії, за якою носієм суверенітету і єдиним джерелом влади є народ. Будьмо ж гідними свого вибору і свого імені — Український народ.

2. Якими положеннями Конституції ми можемо пишатися?

— Однією з провідних статей Основного Закону є стаття 1, яка проголошує Україну суверенною і незалежною, демократичною і незалежною, правовою державою. Ця стаття є орієнтиром і для нас, і для майбутніх поколінь. Ми взагалі повинні пишатися тим, що у нас є Конституція, яка увібрала всі попередні події нашої новітньої історії, починаючи від Акта проголошення незалежності 24 серпня 1991 року та схвалення цього документа у грудні того ж року всенародним референдумом. Не можна дивитися на світ крізь чужі окуляри. Завдяки Конституції ми мусимо пам'ятати про нашу національну гордість, про незаслужено забуті кращі традиції і досвід попередніх поколінь.

3. Чи потрібно змінювати Конституцію, а якщо так, то які положення варто вдосконалити?

— Будь-яка Конституція, за всієї її демократичності, відстає від життя. Бо консервативна, відображає стан суспільних відносин, що склався на момент її прийняття. Згадаймо, наш Основний Закон був результатом політичного компромісу, зрозуміло, що деякі положення не є досконалими. Уже тоді, на момент прийняття такого вкрай важливого документа, було зрозуміло, що до нього вноситимуть зміни. Очевидно, що їх потребують деякі положення стосовно прав людини і громадянина.

Серйозні проблеми виявило життя в конституційних нормах, що стосуються організації влади на місцях, регулюють матеріально-фінансові основи діяльності органів місцевого самоврядування. Внесення змін до Основного Закону має бути виваженим, системним, щоб після внесення таких змін не наробити нових проблем, нових перешкод не лише в діяльності владних структур, а передусім у житті конкретної людини.

«Закон — не побажання, він повинен діяти»

Олександр МОРОЗ, Голова Верховної Ради II та V скликань (відповідно 1994—1998 та 2006—2007 рр.):

1. Наскільки наш Основний Закон відповідає європейським демократичним стандартам?

— Венеціанська комісія, спеціалісти з різних країн оцінили прийняту в 1996 році Конституцію як таку, що відповідає європейським демократичним стандартам.

Звичайно, на таку оцінку вплинуло й те, що Основний Закон в Україні ухвалювався парламентом у спосіб, передбачений Конституцією. Це не вдавалося зробити майже ніде на пострадянському просторі. Там доводилося використовувати механізм референдуму, а всім відомо, що цей найдемократичніший спосіб в недемократичній державі забезпечує не волевиявлення народу, а потрібний владі результат. Проведення референдуму прагнув тодішній Президент України. Він хотів авторитарної влади, закріпленої «його» Конституцією. Але парламент, усупереч волі Президента, зробив інакше. І був правий.

Позитивна оцінка нашої Конституції відображала ключову відповідність її змісту європейським цінностям — верховенство права та систему прав і свобод людини. Щоправда, у нас держава не гарантує забезпечення цих цінностей. Між змістом норм Конституції і практикою в Україні — величезний розрив. Але це не вада Основного Закону, а вада насамперед державних інституцій. Хто, наприклад, заперечить необхідність відображення в нормах Конституції виборчих прав громадян? Але хто в Україні може підтвердити їх дотримання? Адже вони порушуються постійно, послідовно, цинічно і безкарно. Те саме стосується прав людей на освіту, охорону здоров'я, користування надбаннями культури тощо.

Тому демократичність нашої Конституції заперечень не викликає. Але ***в країні, особливо в державному управлінні, збережена недемократична система правовідносин. Вона за роки незалежності лише погіршилась.***

Тобто в цьому напрямі (а він, до речі, інтегральний, вбирає в себе всі виразки суспільного життя) держава розвивається не в той бік, що визначений Конституцією.

2. Якими положеннями Конституції ми можемо пишатися?

— Можна пишатися самим фактом ухвалення Конституції, бо вона — атрибут суверенної держави. Багато норм Основного Закону відображають знаходження суспільного компромісу. Це дає змогу стримувати багатьох від організації штучних напружень навіть у гострих темах (мова, символіка, державний устрій та інше).

Під час обговорення норм Конституції дискусії велися довкола кожної фрази, рядка, слова. Через те для мене всі її формулювання небайдужі. Особливе задоволення викликає норма про обов'язковість в Україні середньої освіти. І тогочасні владники та, як не дивно, чимало представників занадто «свідомих» вважали можливим обійтися неповною середньою освітою. Воно й правда, для колонії освіта зайва.

Але ж ми віримо в те, що наша держава підніметься, посяде належне їй і нашому народу місце в світовому співтоваристві. Тому і ця норма, і більше 80-ти уточнень, прийнятих у пам'ятну ніч на 28 червня 1996 року, ще знадобляться державі та її співгромадянам.

3. Чи потрібно змінювати Конституцію, а якщо так, то які положення варто вдосконалити?

Вдосконалення Конституції необхідне. По-перше, треба повернути функціонування норм, прийнятих у грудні 2004 року. Кон'юнктурний, антиконституційний висновок Конституційного Суду має бути скасовано, а дії в його контексті припинені, оскільки вони суперечать логіці конституційних правовідносин і змісту Основного Закону.

Якщо ми справді хочемо бути європейською державою, то треба запроваджувати європейську систему державного управління. І не тому, що маємо підлаштовуватися під західні традиції, а тому, що європейська система довела свою ефективність. Ефективність для людей. Вона, зокрема, долучила кожного громадянина до співучасті у державних справах. А це чи не найважливіша умова поступального розвитку кожної країни. Згадана співучасть забезпечується зміною ролі і статусу органів місцевого самоврядування. Це та друга важлива складова змін, котрі варто внести в Основний Закон і в практику управління. Проект змін такого змісту давним-давно підготовлено. Якби не блокування його Віктором Ющенком (котрий прагнув собі тих повноважень, що тепер дісталися Віктору Януковичу), то такі зміни були б прийняті ще п'ять років тому. Упевнений, тоді б і місцеві вибори пройшли інакше, бо поступово люди переконувалися б, що вони обирають владу для себе, а не «начальство» для ще вищого «начальства». Змін також потребують конституційні норми щодо функцій прокуратури, системи судоустрою, гарантій забезпечення проголошених прав і свобод людини.

Напевне, в перехідних положеннях варто передбачити стимули для своєчасного прийняття так званих органічних законів — тих, що передбачені в тексті Конституції. Тоді б не було прикрого явища: в Конституції на закон посилання є, а самого закону нема (про слідчі комісії, процедуру імпічменту), бо його не хоче або Президент, або більшість у парламенті. Очевидно, треба встановити крайні терміни прийняття таких законів. Не впорався парламент із таким завданням — іде у відставку. Бо закон — не побажання, він повинен діяти. Єдине, що під час внесення змін треба обов'язково враховувати, — що вони вносяться так, як передбачено в XIII розділі Конституції. Незалежно від змісту змін і суб'єкта їх подання.

«Необхідно повернути баланс гілок влади»

Арсеній Яценюк, Голова Верховної Ради VI скликання (2007—2008 рр.):

1. Наскільки наш Основний Закон відповідає європейським демократичним стандартам?

— Сьогодні важко говорити про єдині конституційні стандарти. В Європі є конституційні монархії, є французька модель із сильним президентом і сильною виконавчою та муніципальною владою, є федеративні держави. Розмаїття — дуже велике.

Єдиний європейський стандарт полягає саме в неухильному дотриманні владою і громадянами і Конституції, і принципів демократії. Можна написати найчудовіший Основний Закон і на його основі побудувати тоталітаризм. Сталін це довів.

Свого часу нашу Конституцію 1996 року в Європі хвалили. Але потім європейські юристи проаналізували практику її застосування. З 2003 року Венеціанська комісія виступала за всеосяжну конституційну реформу в Україні, яка підсилила б повноваження парламенту.

Але вийшло все навпаки. Політреформа 2004 року, яка стала наслідком компромісного завершення «помаранчевої» революції, тільки підсилила протистояння між інститутами влади. Водночас повернення до старої Конституції через рішення Конституційного Суду восени 2010-го скасувало баланс влади в країні, має дуже сумнівну легітимність і не відповідає європейським демократичним стандартам. І це підтвердила Венеціанська комісія.

Тому сьогодні одним з наших завдань є відновлення легітимності системи влади.

2. Якими положеннями Конституції ми можемо пишатися?

— Можна було б пишатися Другим розділом

Конституції України — ПРАВА, СВОБОДИ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА. За висновком європейських експертів, це один з найкраще виписаних розділів серед європейських конституцій. Але заважає ним пишатися тотальна зневага до закону і невиконання його положень органами влади. Конституція України гарантує всім громадянам рівність перед законом, відсутність привілеїв, рівні права на освіту, доступну медицину, житло, роботу і відпочинок, та чи забезпечує держава дотримання цих прав? Питання риторичне.

Є й інші приклади невиконання Основного Закону. Зокрема, в Конституції зафіксовано право громадянина на суд присяжних. Світова практика довела, що саме таким чином громадянин є максимально захищеним від судової помилки, яка може скалічити все життя.

Провладна більшість нещодавно із задоволенням провалила законопроект, яким мав запроваджуватися суд присяжних. Неважко здогадатися, чому. Кримінальне переслідування в Україні залишається одним з дієвих механізмів тиску на опозиційного політика або «невгодного» бізнесмена. Влада не зацікавлена в тому, щоб робота судового механізму залежала від колегії звичайних громадян, які відповідають тільки на одне запитання: винна людина в тому, що їй інкримінують, чи ні.

Тому ***сьогодні адміністрація Президента взяла на себе функцію тлумачення прямої конституційної норми.***

Суспільству розповідають, що на присяжних чомусь має право лише особа, якій загрожує довічне ув'язнення. І як після цього пишатися безумовно прогресивною і європейською нормою Конституції щодо суду присяжних?

3. Чи потрібно змінювати Конституцію, а якщо так, то які положення варто вдосконалити?

— Українська Конституція жодного разу не ухвалювалося українським народом. Чинна нині Конституція 1996 року дала можливість Президенту Януковичу зосередити в одних руках всю владу. Наслідки такого дисбалансу позначаються на всіх сферах життя. Тому Україна потребує негайного внесення змін до Конституції в суворій відповідності до процедур конституційного процесу — справжня, а не удавана робота Конституційної асамблеї (в яку мають бути включені провідні вчені, представники партій та парламенту), винесення проекту змін до Конституції на Всеукраїнський референдум, у разі схвалення цих змін народом — проходження повної процедури внесення змін до Основного Закону в стінах Верховної Ради.

Тодішній Президент України хотів авторитарної влади, закріпленої «його» Конституцією

Землетрус силою 7,4 бала стався біля Алеутських островів у районі Аляски. Оголошено попередження про загрозу цунамі *(Укрінформ)*

На Київщині попри несприятливі погодні умови планують зібрати кращий врожай зернових, аніж торік. Таке переконання висловив учора голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій ПРИСЯЖНЮК *(Укрінформ)*

«Скачати» — синонім слова «вкрасти»?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Причин цьому, за словами Олександра Афоніна, президента Української асоціації видавців та книгорозповсюджувачів, кілька. Перша — нерозуміння державою головної ролі національної книги у формуванні нації. Друга ж причина — справжній головний біль для авторів та книговидавців — «піратство». З розвитком Інтернету контрафактна продукція вийшла у велике плавання. І якщо авторові та видавцеві на створення книги потрібно чимало часу та коштів, робота «піратів» обмежується... годинами сканування. Та найбільше засмучує легальних книговидавців той факт, що держава не тільки не намагається покласти край цьому ганебному явищу, а, навпаки, останнім часом сама його рекламує.

— Донедавна «піратська» продукція мала здебільшого паперовий вигляд, — розповідає О. Афонін. — А тому вимагала від свого виробника певних зусиль, витрат часу та коштів. Тепер вартість «піратського» копіювання стала мізерною. Щоб скопіювати книгу і розмістити її десь в електронній бібліотеці, потрібні копійки грошей, бажання і відсутність моралі.

Така ситуація зробила з легальних видавців справжніх заручників.

Останнім часом спати міцно книговидавцям заважають заяви декого із можновладців. Мовляв, нестачу друкованих підручників поборють їх електронними версіями.

Уже в Інтернеті з'явилися сайти, на яких у відкритому доступі безплатно викладено підручники, словники тощо. Та як бути з авторськими правами? — запитують книговидавці. Адже перед тим як викладати книгу на сайті, на це потрібно отримати відповідний дозвіл (ліцензію) від автора чи видавця. За словами останніх, це трапляється вкрай рідко. Якщо держава справді хоче подолати проблему «безкнижжя», має йти законним шляхом, переконаний Олександр Афонін.

Навести лад у цьому книговидавці закликають владу. Без її підтримки та втручання, буцімто, нічого не вийде. Та поки що апелюють до моральності українців. І переконують: безплатно скачати — все одно, що вкрасти.

Отже, йти на «кримінал» дітей привчають уже зі школи. Одинадцятикласниця Олена переконує: учителі самі примушують користуватися підручниками з Інтернету. І навіть називають сайти, на яких ті можна знайти у вільному доступі. Але звинувачувати в цьому вчителів — остання справа. Коли у шкільній бібліотеці підручників або не вистачає, або взагалі немає — вони змушені шукати альтернативу. До слова, за світовими стандартами, один підручник (з кожної окремої дисципліни) має припадати на трьох студентів. «В Україні понад 77 тисяч курсів та дисциплін. Якщо порахувати, то у нас повинно бути випущено 450 млн. підручників. А реально за останні 10 років світ побачило лише 34 мільйони. Про яку якість освіти тоді може йти мова?», — запитує О. Афонін.

Проте «підробляють» не лише наукову літературу. Не менший, а то й більший попит має у «піратів» художня книга.

— Чому видавництва не хочуть самі перейняти практику електронних бібліотек? — дивується студент Києво-Могилянської академії Андрій. — Видавці самі створюють прецедент, закриваючись від електронного світу. Вони ж і самі можуть розповсюджувати свої книжки безплатно і також заробляти на рекламі.

Чи продавати свою продукцію за зниженими цінами. Адже потяг українців до безплатної літератури також можна зрозуміти. При зарплаті у півтори-дві чи навіть три тисячі гривень задовольняти свої літературні апетити ліцензованою продукцією складно.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Голову райдержадміністрації затримали за хабар

Днями співробітники СБУ спільно з працівниками Генеральної прокуратури України впіймали на гарячому голову Жовківської райдержадміністрації Володимира Волошина. Як повідомила прес-служба управління СБУ у Львівській області, в робочому кабінеті голови райдержадміністрації радник передав йому 2500 доларів. За цим фактом порушено кримінальну справу за ч. 2 ст 368, — «Одержання хабара».

Володимир Волошин пробув головою РДА лише рік. Прийшов на державну службу з бізнесу — працював комерційним директором фірми «Тріада». У 1985 році закінчив історичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. Попереднього голову Жовківської райдержадміністрації Володимира Заблоцького теж затримали за хабарництво. За інформацією слідства, він вимагав 7500 доларів за виділення землі.

Протягом року на Львівщині на хабарництві погорів вже третій голова райдержадміністрації. Останнє затримання проходило в Турці, де голові РДА Василеві Чернявському вручили 17 тисяч доларів за сприяння при виділенні земельної ділянки під готельно-розважальний комплекс. Загальна сума всієї винагороди за оборудку становила 120 тисяч доларів.

Богдан КУШНІР.

Хто прибрав за кимось, навряд чи смітитиме сам

Сто мішків сміття зібрали студенти географічного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка в одному з наймальовничіших місць області — урочищі Червоне, що поблизу села Ниркова Заліщицького району. Неподалік — залишки Червоногородського замку, костелу, Джуринський водоспад — найбільший рівнинний водоспад на території України: вода тут падає з висоти 16 метрів.

Екологічну акцію організувало управління з питань туризму облдержадміністрації, працівники якого також взяли в ній активну участь. Не стояли осторонь і журналісти, які висвітлювали подію.

Для молодих людей це був урок не лише з екології, а й з правил поведінки на природі. В урочищі завжди багато відпочивальників, проте не всі вони прибирають за собою. Так накопичуються гори сміття. Але заради справедливості слід сказати, що недостатньо контейнерів для сміття, вбиралень. Тому, щоб поліпшити ситуацію, учасники акції разом з представниками влади обговорили ці питання. На майбутнє до таких екологічних заходів вирішили залучати студентів інших вузів та школярів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Священики вносять скриню зі святими мощами Папи Римського Івана Павла II під час урочистої служби з нагоди 10-ї річниці від дня візиту понтифіка в Україну в Соборі Святого Олександра в Києві.

Фото Андрія **СКАКОДУБА/УНІАН.**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Раз — і в Баку!

З Івано-Франківська відтепер прямим рейсом можна долетіти до столиці Азербайджану. Таке авіасполучення стало можливим завдяки пропозиції Посольства України в цій закавказькій країні. Організатори авіарейсу «Івано-Франківськ—Баку» розраховують, що новими можливостями скористаються насамперед азербайджанці, які мріють відпочити на гірськолижному курорті «Буковель», оздоровитися у санаторіях Моршина чи Трускавця.

Заспівають на честь батьківщини Роксолани

У неділю в Рогатині, що на Прикарпатті, відбудеться п'ятий обласний фестиваль народної творчості «Пісні Опілля». Це дійство проводиться на батьківщині Роксолани раз на два роки для популяризації самобутнього краю.

Цьогоріч фестиваль присвячено 15-й річниці прийняття Конституції України та Дню Рогатина.

На свято очікують представників не лише з багатьох регіонів Прикарпаття, а й із сусідніх областей та міст-побратимів з-за кордону. Опільці покажуть розмаїття своїх традицій і звичаїв, багату пісенну культуру, виставки декоративно-ужиткового та художнього мистецтва, кулінарні смаколики, зокрема випічку, якими славиться цей край. Словом, усе, чим багаті.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Держслужбовцям по заслузі

У четвер з нагоди Дня державного службовця в Ужгороді відбулися урочистості, під час яких вшанували працівників держустанов.

Заступник голови Закарпатської ОДА Іван Качур зазначив, що саме державні службовці своєю роботою створюють імідж України. Багатьох відзначено почесними грамотами, а також нагороджено переможців обласних етапів конкурсу «Кращий державний службовець».

Василь НИТКА.

Ужгород.

ЦИФРА

7,5 мільйона гривень

відпускних та оздоровчих загалом отримали учителі Кам'янець-Подільського району, що на Хмельниччині. Тож педагоги зможуть спокійно вирушити на літній відпочинок, повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.

Знов чубитимуться під Берестечком

На Рівненщині розпочали відзначати 360-ту річницю Берестецької битви. Представники козацтва області — «Рівненської Січі Війська Запорозького імені Ніла Хасевича» та обласної організації «Українське вільне козацтво» — заздалегідь верхи на конях, а також на підводах вирушили із Рівного у село Пляшева Радивилівського району, де розміщений Національний історико-меморіальний заповідник «Поле Берестецької битви». Там до них приєднаються й інші козацькі громади. Різноманітні дійства й акції на цьому святому для всіх українців місці триватимуть упродовж трьох днів, але наймасштабніше відбудеться 26 червня. Тоді проходитиме реконструкція частини битви за участю двох сотень учасників з України, об'єднаної Європи.

Дійство супроводжуватимуть і мистецькі акції. Виступатиме, зокрема, театр вогню, буде військовий салют. Охочі також зможуть ознайомитися із побутом військових XVII століття, адже у Пляшевій відбуватиметься таборування.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У вишиванці — безплатний проїзд у тролейбусі

День молоді святкуватимуть три дні. Саме так планують вчинити у Тернополі. Свої намети розгорне Студентська республіка з усіма атрибутами: прапором, владними структурами, грошима, цікавими акціями. З молодіжними лідерами на кораблі, який курсуватиме Тернопільським ставом, зустрінеться голова облдержадміністрації Валентин Хоптян. Цікавою обіцяє бути виставка-ярмарок, яка проходитиме під девізом: «Мій талант — моя робота». Працюватимуть майстер-класи з вишивання, малювання, писанкарства, гончарства. На головному майдані міста даватимуть уроки з танцю: танго і вальсу. А парад наречених перерosте у фестиваль весільної індустрії.

Міська рада запропонувала усім, хто прийде на свято у вишиванці, певні пільги. Скажімо, для них запроваджено безплатний проїзд у тролейбусах і маршрутках, на катері, ігрових атракціонах.

Вл. інф.

Тернопіль.

Ув'язнені і слово віри

Представники служби виконання покарань у Луганській області підписали угоду про співробітництво з церквою. Як вважає начальник управління державної пенітенціарної служби України Сергій Бурлаков, духовне наставництво для людей, які перебувають в ув'язненні, має велике значення: багато хто змінює свій світогляд, систему цінностей, і від цього залежить їхня подальша доля. На території області працює шістнадцять виправних установ, де відбувають покарання понад тринадцять тисяч чоловік. Більше 85% із числа всіх ув'язнених сповідують православ'я.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

У Дніпропетровську почато будівництво спусків з Кайдацького мосту, які є складовою частиною об'їзної дороги обласного центру. З державного бюджету передбачено виділити на це 100 мільйонів гривень.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Дітей з ювілеєм привітав Посол Великої Британії

Понад 20 тисяч юних чернігівців оздоровилися у Центрі медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження», що відсвяткував 15-річчя. Заклад допомагає постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, зокрема, із психоневрологічними, соматичними захворюваннями, порушеннями опорно-рухового апарату тощо. У становленні центру дуже допомогли благодійники з Великої Британії. Тож на урочистості приїхали керівники благодійних організацій, Надзвичайний і Повноважний Посол Великої Британії в Україні Лі Тернер **(на знімку)**, колишній Посол Великої Британії в Україні Рой Рівз.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото автора.

Уже загинуло 452 особи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— У державі всього 1407 водних об'єктів та місць для купання. Утім, часто адміністрації визначають таких місць набагато менше й таким чином ухиляються від того, щоб обладнувати пляжі попереджувальними знаками, аварійними та рятувальними постами, керуючись принципом «немає об'єкта—немає проблеми», — розповів він на прес-конференції.

От і виходить, що через місяць після початку купального сезону лише 15% пляжів по всій Україні придатні для купання і мають відповідні паспорти. А деякі області взагалі не можуть похвалитися їхньою наявністю. Крім того, в країні дефіцит аварійно-рятувальних служб.

— Наприклад, у Львівській, Миколаївській, Сумській областях та місті Києві всього-на-всього по одній такій службі на водних об'єктах. А в Криму діє лише три. Хіба можуть вони перекрити повністю узбережжя півострова, що омивається Чорним і Азовським морями? — дивується Тарас Поліщук.

Вистачає проблем і на суші. Щодня в нашій країні стається 156 пожеж, в яких гине в середньому по 11 людей, а також п'ятеро травмуються, повідомив головний інспектор відділу Державного пожежного нагляду Євген Лінчевський. За 5 місяців цього року вогонь забрав життя 1437 громадян, у тому числі 49 дітей.

— Зараз будь-яке поводження з вогнем, особливо в лісових масивах, може обернутися великою трагедією, — попередив Є. Лінчевський.

Тому всім українцям інспектор порадив не розводити багаття в лісах в посушливу погоду, а в міських паркових зонах відпочивати тільки в спеціально облаштованих для цього місцях.

Наталія ОВДІЄНКО.

У народі їх називають «обезьянниками»

Прокуратура Луцька через невідповідність нормам законодавства і міжнародним документам, що ратифіковані Україною, припинила експлуатацію кімнат тимчасового утримання громадян у міськвідділі внутрішніх справ. Про це повідомив на сесії міської ради прокурор міста Сергій Данилін.

У черговій частині міськвідділу є дві кімнати для затриманих площею 12,5 і 2,5 квадратного метра. В народі такі ще називають «обезьянниками». Ці кімнати не призначені для тривалого перебування — харчуванням затримані не забезпечуються, немає необхідних умов для сну та миття, не передбачені прогулянки. А відсутність туалетів визначається Європейською конвенцією, як піддання людей тортурам. Міськвідділ не реагував на численні подання прокуратури про реконструкцію кімнат тимчасового тримання, тому й прийнято рішення про припинення їх експлуатації.

— Боюся, що без допомоги міської влади це питання міськвідділом швидко не буде вирішено, а тому і працівники міліції не зможуть виконувати свої обов'язки. В принципі, сьогодні затримати жодного чоловіка і доставити в міськвідділ неможливо, — зауважив прокурор.

Микола ЯКИМЕНКО.

Бенефіс «поліського соловейка»

У Рівному з великим успіхом відбувся бенефіс заслуженої артистки України, солістки обласної філармонії, доцента Рівненського державного гуманітарного університету Наталії-Марини Фарини **(на знімку)**. Він був присвячений 25-річчю творчої діяльності співачки. Вона — лауреат і дипломант численних конкурсів, у тому числі пісенного конкурсу, який свого часу проводила газета «Голос України». Її спів лунав із найпрестижніших сцен Болгарії, Франції, Німеччини, Югославії, Словаччини, Росії, Аргентини.

Олександра ЮРКОВА.
Фото з архіву автора.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

На солдатській кухні ділять гроші й... каструлі

Гучний скандал, пов'язаний з переділом ринку аутсорсингу на солдатській кухні, здавалося, мав уже затихнути. Міноборони програло суди підприємствам, що надавали послуги з харчування солдатів. Серед них і держпідприємство «Білоцерківський военторг», якому МО зобов'язане виплатити більш як 30 мільйонів гривень. Загалом Міноборони заборгувало военторгівцям (яких на початку року витиснули з ринку) майже 50 млн. грн. З'ясування відносин між засновником — Міністерством оборони та його ДП «Білоцерківський военторг» тривають...

Ще в листопаді минулого року щодо начальника підприємства Людмили Рябич була порушена кримінальна справа за нібито навмисним ухилянням від сплати страхових внесків на обов'язкове держстрахування в особливо великих розмірах і ухилянням від сплати податків в особливо великих розмірах посадовими особами ДП МОУ «Білоцерківський военторг». У січні 2011-го наказом міністра оборони Рябич Л. В. відсторонено від виконання службових обов'язків на період досудового слідства, а її обов'язки покладають на заступника Сергія Германчука.

Нагадаємо, до цього часу білоцерківці вже кілька місяців годували солдатів у борг і нагромадили величезні борги не тільки перед держбюджетом і ПФ, а й численними постачальниками.

— У рамках цієї кримінальної справи провадилися слідчі дії, що блокували діяльність підприємства, хоча сама справа була порушена проти службової особи. Упродовж півроку були вилучені печатка і всі документи, які стосуються господарської діяльності Білоцерківського военторгу. Це призвело до несвоєчасної сплати податків у бюджет і страхових внесків та спричинило нарахування штрафних санкцій, — коментує адвокат Л. Рябич Тетяна Кузнецова.

На думку юриста, все це робиться з певною метою. Мовляв, є припущення, що хтось поклав око на майно держпідприємства. А щоб його мати, необхідно ДП знищити.

Для такої версії є підстави. Подільський районний суд Києва від 25 травня 2011 року скасував постанову слідчого про порушення кримінальної справи стосовно Людмили Рябич і визнав, що «подання апеляції не зупиняє постанову судді». Після чого на початку червня Людмила Рябич звертається до міністра оборони і генерального директора концерну «Военторгсервіс» із заявою про відновлення її на посаді директора ДП МО України «Білоцерківський военторг». Здавалося б, правда на стороні Л. Рябич — суд визнав незаконним порушення кримінальної справи, через що її власне й було звільнено з обійманої посади на період проведення досудового слідства. До того ж у неї на руках дійсний контракт із Міноборони до 31 березня 2012 року. Але нещодавно в. о. директора ДП МОУ «Білоцерківський военторг» призначається інша особа. І це при тому, що Рябич є матеріально відповідальною — на ній висить усе майно державного підприємства: 10 гектарів землі та 8 мільйонів матеріальних цінностей. Останнє — це кухонне обладнання. Воно досі перебуває у військових частинах, які раніше обслуговував Білоцерківський военторг. Нині в цих їдальнях господарює зовсім інша компанія. Якщо Людмила Рябич знову займе директорське крісло, то доведеться повертати все майно держпідприємства в розпорядження держави. І тоді нинішнім солдатським годувальникам доведеться витрачатися на закупівлю нового обладнання або орендувати його. А це їм вочевидь невигідно.

Ольга ВІТЕР.

Більше 85% із числа всіх ув'язнених сповідують православ'я

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 290 Цивільного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Абзац другий частини третьої статті 290 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) викласти в такій редакції:

«Особа донора не повинна бути відомою реципієнту, а особа реципієнта — родині донора, крім випадків, коли реципієнт і донор перебувають у шлюбі або є близькими родичами».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 31 травня 2011 року.
№ 3436-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2010 р., № 34, ст. 482, ст. 486, № 48, ст. 566; із змінами, внесеними Законом України від 2 грудня 2010 року № 2756-VI) після слів «митного контролю» доповнити словами «державного експортного контролю».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 31 травня 2011 року. № 3437-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 19 Господарського процесуального кодексу України щодо процесуального статусу судді

Верховна Рада України **постановляє**:

1. У статті 19 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) слова «Законом «Про господарські суди» замінити словами «Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 31 травня 2011 року.
№ 3445-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо видачі особи (екстрадиції)

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

у третьому реченні частини сьомої статті 462 і третьому реченні частини шостої статті 463 слова «на неї не може бути внесено касаційне подання прокурора» виключити;

у частині десятій статті 468 слова «оскарженню не підлягає, але на нього може бути внесено касаційне подання прокурора» замінити словами «може бути оскаржено лише прокурором і»;

2. У Законі України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360; 1999 р., № 4, ст. 35; 2001 р., № 40, ст. 193; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 15, ст. 109, № 29, ст. 233; 2004 р., № 8, ст. 66; 2005 р., № 10, ст. 187, ст. 195, № 11, ст. 198; 2009 р., № 36-37, ст. 511):

статтю 2 доповнити словами «та видачі особи (екстрадиції) або її транзитного перевезення»;

текст статті 3 викласти в такій редакції:

«Підставою для попереднього ув'язнення є вмотивоване рішення суду про обрання як запобіжного заходу взяття під варту або про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту, винесене відповідно до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів України та/або рішення компетентного органу іноземної держави у випадках, передбачених законом»;

частину першу статті 4 і перше речення частини третьої статті 7 після слів «взяття під варту» доповнити словами «або до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт»;

перше речення частини четвертої статті 9 після слів «в зв'язку з провадженням в іншій справі» доповнити словами «або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі»;

у статті 12:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особам, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, побачення з родичами або іншими особами надається адміністрацією місця попереднього ув'язнення на підставі письмового дозволу органу, що проводить екстрадиційну перевірку».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

у частині четвертій слова «першою і другою» замінити словами «першою — третьою»;

частину четверту статті 13 після слів «тримання під вартою» доповнити словами «або про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту»;

частину третю статті 17 викласти в такій редакції:

«У разі скасування або зміни запобіжного заходу, припинення чи закінчення максимального строку тимчасового чи екстрадиційного арешту збитки, не відшкодовані особою, звільненою з-під варти або виданою іншій державі, можуть бути стягнуті на загальних підставах»;

у статті 20:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Підстави та порядок звільнення осіб, взятих під варту»;

у частині першій:

друге і третє речення абзацу четвертого виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

«закінчення максимального строку тимчасового або екстрадиційного арешту, передбаченого Кримінально-процесуальним кодексом України;

припинення тимчасового або екстрадиційного арешту;

звільнення особи з-під екстрадиційного арешту судом»;

після частини третьої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«Начальник установи попереднього ув'язнення зобов'язаний негайно звільнити з-під варти обвинуваченого, стосовно якого на день закінчення строку тримання під вартою, передбаченого статтею 156 Кримінально-процесуального кодексу України, не надійшла постанова судді про продовження такого строку. При цьому він надсилає повідомлення особі чи органу, у провадженні яких перебуває справа, та відповідному прокурору, який здійснює нагляд за розслідуванням.

Начальник установи попереднього ув'язнення зобов'язаний негайно звільнити особу з-під варти у разі закінчення максимального строку тимчасового арешту, передбаченого частиною першою статті 462 Кримінально-процесуального кодексу України, повідомивши про це прокурора та суд, що прийняв рішення про застосування тимчасового арешту. За п'ять днів до закінчення максимального строку тимчасового арешту начальник установи попереднього ув'язнення зобов'язаний надіслати прокурору та суду, що прийняв рішення про застосування тимчасового арешту, повідомлення про день його закінчення.

Начальник установи попереднього ув'язнення зобов'язаний негайно звільнити особу з-під варти в разі закінчення максимального строку екстрадиційного арешту, передбаченого статтею 463 Кримінально-процесуального кодексу України, повідомивши про це прокурора області або його заступника, а також суд, що прийняв рішення про застосування екстрадиційного арешту. За десять днів до закінчення максимального строку екстрадиційного арешту начальник установи попереднього ув'язнення зобов'язаний надіслати прокурору області або його заступнику, а також суду, який прийняв рішення про застосування екстрадиційного арешту, повідомлення про день його закінчення.

Звільнення особи з-під варти в разі припинення тимчасового чи екстрадиційного арешту провадить начальник установи попереднього ув'язнення на підставі постанови прокурора області або його заступника відповідно до статті 464 Кримінально-процесуального кодексу України».

У зв'язку з цим частини четверту і п'яту вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою.

3. Пункт 3 статті 1 Закону України «Про ратифікацію Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 рік, Додаткового протоколу 1975 року та Другого додаткового протоколу 1978 року до Конвенції» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 129; 2000 р., № 1, ст. 4) викласти в такій редакції:

«3) до Другого додаткового протоколу 1978 року:

Україна визначає, що органами, яким надаються повноваження згідно з пунктом 1 статті 12 Конвенції в редакції Другого додаткового протоколу 1978 року до Конвенції, є Міністерство юстиції України (щодо екстрадиції у справах на стадії судового розгляду або виконання вироку) і Генеральна прокуратура України (щодо екстрадиції у справах на стадії досудового слідства)».

4. Частину другу статті 16 Закону України «Про біженців» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 250) після слова «оскаржені» доповнити словами «протягом місяця з дня, коли особа дізналася про такі рішення».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 червня 2011 року.
№ 3453-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 18 Закону України «Про міліцію» щодо підготовки фахівців

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 18 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 526; 2003 р., № 30, ст. 247; 2005 р., № 16, ст. 263; 2007 р., № 33, ст. 442) такі зміни:

1) у частині другій слова «шкіл міліції» замінити словами «вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ України»;

2) після частини четвертої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

«Підготовка фахівців у вищих навчальних закладах Міністерства внутрішніх справ України за державним замовленням здійснюється на підставі договору про навчання, який укладається між навчальним закладом, головним управлінням, управлінням Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, області, місті Києві або Севастополі чи на транспорті та особою, яка навчається. Типову форму договору затверджує Міністерство внутрішніх справ України за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Установлення правових відносин між курсантами вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ України, яким не виповнилося 18 років, і державою здійснюється відповідно до вимог Цивільного кодексу України.

Курсанти вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ України у разі дострокового розірвання договору через небажання продовжувати навчання або через недисциплінованість чи в разі відмови від подальшого проходження служби на посадах начальницького складу органів внутрішніх справ після закінчення вищого навчального закладу, а також особи начальницького складу органів внутрішніх справ, які звільняються із служби протягом трьох років після закінчення вищого навчального закладу Міністерства внутрішніх справ України за власним бажанням, через службову невідповідність або за порушення дисципліни, відшкодовують Міністерству внутрішніх справ України витрати, пов'язані з їх утриманням у вищому навчальному закладі, в порядку, установленому Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється в судовому порядку».

У зв'язку з цим частини п'яту — восьму вважати відповідно частинами восьмою — одинадцятою.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 червня 2011 року.
№ 3455-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статей 19 та 43 Закону України «Про охорону праці»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10) такі зміни:

1. Частину третю статті 19 викласти в такій редакції:

«Для підприємств, незалежно від форм власності, або фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, витрати на охорону праці становлять не менше 0,5 відсотка від фонду оплати праці за попередній рік».

2. Статтю 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Штрафні санкції до юридичних та фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, посадових осіб та працівників

За порушення законодавства про охорону праці та невиконання приписів (розпоряджень) посадових осіб органів виконавчої влади з нагляду за охороною праці юридичні та фізичні особи, які відповідно до законодавства використовують найману працю, притягаються органами виконавчої влади з нагляду за охороною праці до сплати штрафу в порядку, встановленому законом. Сплата штрафу не звільняє юридичну або фізичну особу, яка відповідно до законодавства використовує найману працю, від усунення виявлених порушень у визначені строки.

Максимальний розмір штрафу не може перевищувати п'яти відсотків середньомісячного фонду заробітної плати за попередній рік юридичної чи фізичної особи, яка відповідно до законодавства використовує найману працю.

За порушення вимог, передбачених частинами третьою і четвертою статті 19 цього Закону, юридична чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю, сплачує штраф із розрахунку 25 відсотків від різниці між розрахунковою мінімальною сумою витрат на охорону праці у звітному періоді та фактичною сумою цих витрат за такий період.

Несплата або неповна сплата юридичними чи фізичними особами, які відповідно до законодавства використовують найману працю, штрафу тягне за собою нарахування пені на несплачену суму штрафу (його частини) з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, що діяла в період такої несплати, за кожен день прострочення.

Кошти від застосування штрафних санкцій до юридичних чи фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, посадових осіб і працівників, визначених цією статтею, зараховуються до Державного бюджету України.

Притягнення до відповідальності посадових осіб і працівників за порушення законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці здійснюється відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 червня 2011 року.
№ 3458-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до статті 2 Закону України «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 14, ст. 181; 2010 р., № 2-3, ст. 11) такі зміни:

друге речення частини першої виключити;

у другому реченні частини п'ятої слова «придбаних Національним банком України відповідно до цієї статті» замінити словами «зазначених у частині першій цієї статті».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 червня 2011 року.
№ 3463-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику» щодо гарантування зобов'язань держави щодо стимулювання використання альтернативних джерел енергії

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про електроенергетику» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 1, ст. 1; 2000 р., № 38, ст. 321; 2009 р., № 32-33, ст. 496; із змінами, внесеними Законом України від 17 грудня 2010 року № 2799-VI) такі зміни:

1) у частині другій статті 12 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«забезпечує реалізацію державної політики щодо стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії, у тому числі шляхом погодження договорів на купівлю такої електроенергії оптовим ринком електричної енергії України на підтвердження державних гарантій, встановлених законом».

У зв'язку з цим абзаци третій — сьомий вважати відповідно абзацами четвертим — восьмим;

2) статтю 17^1 після частини тринадцятої доповнити новою частиною чотирнадцятою такого змісту:

«Держава гарантує законодавче закріплення на весь строк застосування «зеленого» тарифу вимоги щодо закупівлі всієї електроенергії, виробленої на об'єктах електроенергетики, що використовують альтернативні джерела енергії (крім доменного та коксівного газів, а з використанням гідроенергії — виробленої лише малими гідроелектростанціями), і не проданої за договорами безпосередньо споживачам або енергопостачальним компаніям, за встановленим «зеленим» тарифом, а також щодо розрахунків за таку електроенергію у повному обсязі, у встановлені строки та грошовими коштами у порядку, встановленому законом».

У зв'язку з цим частину чотирнадцяту вважати частиною п'ятнадцятою.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 червня 2011 року,
№ 3486-VI.

До Дня Конституції України

Юрій ЗБІТНЄВ: «Нам варто прагнути до стандартів творення національної держави»

1. Наскільки наш Основний Закон відповідає європейським стандартам?

Європейські стандарти — це міф, яким прикриваються демагоги від політики. Запитайте про це у будь-якого депутата — українського, французького чи німецького. Ви отримаєте три різні відповіді, або не отримаєте жодної. Стандартів Конституції не існує в принципі. Для кожної країни Основний Закон особливий і неповторний. Що брати за основу — Британський конституціоналізм, конституційний переворот Шарля де Голля чи іспанську модель договірної демократії за посередництвом монарха? Стара Європа народжувалася в монархії, і, можливо, якби Європейський Союз розвивався в цьому напрямі, багато сьогоднішніх проблем, пов'язаних з фінансовою кризою, вдалося б уникнути. Базові принципи об'єднавчих процесів закладалися в тридцятих роках, а після Маастрихтського договору почалася десуверенізація країн, які прагнули вийти на новий рівень міждержавних відносин, апогеєм яких стала Конституція для об'єднаної Європи. З тексту цієї Конституції відстежується те, що вона виходить за межі класичного міжнародного договору.

Дедалі відвертіше ставиться під сумнів чинна три з половиною століття Вестфальська система міжнародного права з її центральними принципами, закріпленими в статуті ООН, що перейшли до конституцій держав, а саме принципами державного суверенітету, неправомочності втручання у внутрішні справи держави і непорушності кордонів. Деякі спостерігачі кажуть, що Європейська Конституція — це похідне від досить цинічного переконання великих країн ЄС у тому, що з десятками непередбачуваних новачків неможливо буде працювати колишніми методами. Який там консенсус, коли потрібні тверді важелі управління, а не аморфна конфедерація. Серед таких новачків потенційно можемо опинитись і ми. Сьогодні важко спрогнозувати термін існування ЄС у його нинішньому вигляді. Праві політичні партії, що масово сьогодні приходять у національні парламенти, на тлі кризових явищ пришвидшують процес відновлення національних держав. Ось саме до цих стандартів, стандартів творення національної держави, нам і варто прагнути.

2. Якими положеннями ми можемо пишатися?

Положеннями треба не пишатися, а керуватись, як нормами прямої дії (ст. 8), і виконувати їх. Якщо абстрагуватись і читати Конституцію України, як конституцію іншої держави, то можна не тільки пишатись, а терміново прагнути отримати українське громадянство, платити всі податки, вулиці іменувати прізвищами парламентаріїв і ставити пам'ятники президентам. Приблизно так оцінили прийняття нашої Конституції європейські політики, особливо відзначивши Розділ другий: «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина».

На жаль, реальність жорстокіша, і сьогодні ми отримуємо критику влади саме в питаннях виконання і дотримання норм Конституції. Я не цитуватиму висновків Венеціанської комісії стосовно нелегітимності скасування конституційної реформи, чи зауважень міжнародних організацій стосовно свободи слова. Всім відомо, що категорії СВОБОДА, ПРАВО, ОБОВ'ЯЗОК дискредитовані в суспільній свідомості, викликають відразу, неповагу до влади і власне до Конституції.

Візьміть для прикладу ст. 27: «Кожен має право на життя». А коли пенсія нижче від прожиткового мінімуму, а прожитковий мінімум нижче за межу бідності — людина має право на життя? І так можна говорити майже по кожній статті Конституції. Право на охорону здоров'я (ст. 49), на житло (ст. 47), на соціальний захист (ст. 46), право на працю (ст. 43), право на підприємницьку діяльність (ст. 42). Кожна з цих статей сьогодні для пересічного українця звучить як образа. Медична реформа, пенсійна, реформа ЖКГ та Податковий кодекс — усе спрямовано на тотальне порушення Конституції і погіршення умов життя, праці, існування. Право, в умовах кримінальної демократії, існує тільки для обраних і, на щастя, на дуже обмежений термін.

Українці народ спокійний. Сьогодні вони пишаються тим, що вільно говорять, бо їх ніхто не чує, щось роблять — бо їм ніхто гідно не платить, і виїжджають з країни — бо вони тут не потрібні. Так уже було в історії. Скоро настане час і ми знову будемо пишатися новими Богданом Хмельницьким, Іваном Гонтою і Нестором Махно.

3. Що треба вдосконалити у Конституції і чи варто її змінювати?

Жоден громадянин України не має до чинної Конституції ніякого відношення. Першому Президенту України Л. Кравчуку не вистачило політичного часу для затвердження Конституції на референдумі, а всі наступні президенти намагалися робити кон'юнктурні правки.

Перша Конституція, як виняток (про що є відповідне рішення Конституційного Суду), була прийнята Верховною Радою і мала бути затверджена на референдумі. Адже текст Конституції та механізм її прийняття мають виключно одну мету — довіру і повагу нації до влади і держави. Широка участь населення є не тільки запорукою демократії, а й основою стабільності та незмінності Основного Закону. Саме тому потрібен був референдум, або конституційні збори.

Я робив відповідні пропозиції ще у Верховній Раді першого скликання, а з 2004 року ми поступово розгортаємо кампанію з прийняття нової Конституції через механізм конституційних зборів. Це сьогодні єдиний шлях уникнути громадянського конфлікту в умовах економічної кризи, що посилюється політичною корупцією та фактичною десуверенізацією країни транснаціональними корпораціями та міжнародними фінансовими інститутами.

Ми вже маємо з цього приводу позитивні сигнали Венеціанської комісії, що позитивно оцінила створення науково-експертної ради зі скликання конституційної асамблеї. Л. Кравчук та В. Янукович теж декларують необхідність проведення Конституційної асамблеї, але поки що всі обговорення відбуваються за зачиненими дверима. Громадянське суспільство фактично відсторонене від участі в розробці механізмів діяльності асамблеї та роботи над новим текстом. Я особисто переконаний, що стабільною і дієвою буде тільки та Конституція, що відображатиме точне співвідношення суспільних сил та матиме найбільшу підтримку за межами парламенту.

Юрій ЗБІТНЄВ,
ВП «Нова сила».
Громадський конституційний комітет.

Свято відзначать феєрверками і концертами

Зокрема, в столиці до 15-ї річниці Конституції України передбачено проведення низки заходів за участю перших осіб держави, а також ряду загальноміських заходів. Безпосередньо в день річниці, 28 червня 2011 року, заплановано церемонію покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку та Михайлові Грушевському; проведення молебнів за Україну та український народ; святкові концертні програми, фестиваль «Сходи до неба» на Європейській площі тощо.

Як повідомляють УНН з посиланням на пресслужбу КМДА, головний святковий концерт розпочнеться на майдані Незалежності о 19-й годині, триватиме до 22-ї та завершиться феєрверком. Гостей на центральній площі столиці зі святом привітає у своєму відеозверненні Президент України Віктор Янукович. Для присутніх виступатимуть відомі українські виконавці: Гайтана, Джамала, гурти «Мандри», «Mad Heads XL» та «Океан Ельзи». Крім того, в столиці відбудуться культурно-мистецькі акції та конкурси, зустрічі представників влади з активною громадськістю міста, різноманітні «круглі столи», книжкові тематичні виставки та пізнавально-інформаційні години у бібліотеках Києва.

Також будуть організовані фотовиставки, кіномистецькі заходи у кінотеатрах столиці для глядачів різної вікової категорії: від наймолодших до людей поважного віку. Заплановано проведення низки фізкультурно-спортивних змагань, турнірів, показових виступів окремих спортсменів і колективів та багато інших заходів.

З нагоди 15-ї річниці Конституції України у місті-герої Києві, у містах-героях Севастополі, Одесі, Керчі, а також у Вінниці, Львові, Рівному, Дніпропетровську та Житомирі будуть проведені святкові феєрверки двадцятьма залпами.

Нагадаємо, українське державне свято — День Конституції — відзначається щорічно 28 червня. У червні 1996-го, на п'ятий рік після проголошення незалежності України, депутати Верховної Ради ухвалили Конституцію. Народні обранці працювали усю ніч з 27 на 28 червня — загалом безперервно 23 години. Під час голосування «за» висловилися 315 парламентаріїв.

У Харкові силовики провели блискучу спецоперацію

У скарбницю держави може бути повернуто сотні мільйонів гривень, а на лаву підсудних поруч зі злочинцями в цивільному сядуть і колишні, і діючі офіцери найрізноманітніших правоохоронних структур, які роками «кришували» злочинну діяльність. Кримінальний світ у шоці, але збирає сили для того, щоб завдати відповідного удару.

Кілька днів тому служба внутрішньої безпеки МВС України та прокуратура Харківської області провели блискучу спільну спецоперацію, у результаті якої вже затримано дев'ятеро осіб, підозрюваних у скоєнні злочинних дій, але попереду, кажуть оперативні працівники, ще резонансніші кримінальні відкриття. На лаву підсудних сядуть і не менш як десять старших офіцерів різних правоохоронних відомств, які «кришували», а, швидше за все, і безпосередньо керували великим конвертаційним центром, який лише з початку цього року завдав шкоди державі на суму не менш як 300 мільйонів (!) гривень.

Скільки часу діяв цей злочинний синдикат — правоохоронці поки що точно сказати не можуть, але, припускають, що не один рік. Отож злочинні схеми, найімовірніше, обраховуватимуться астрономічними сумами. Уже сьогодні, за відомостями оперів, злочинний світ, сполоханий небаченою зухвалістю міліціонерів і прокурорських працівників, уживає всіляких зусиль для того, щоб розвалити цю справу на початковому етапі, кидають у бій величезні суми, забезпечують кожного із затриманих групою адвокатів, розробляють питання розвалу справи через судову систему. Гра, справді, йде не на життя, а на ставки, які більше за життя.

Навіть досвідчені й ті, хто багато чого бачили правоохоронці, називають цю операцію безпрецедентною та неординарною. До її участі було залучено близько сотні оперативних, слідчих працівників, безпеку операції забезпечували бійці спецпідрозділів.

Керівник відділу внутрішньої безпеки МВС у Харківській області підполковник Павло Юришев не приховує задоволення від того, що зроблено дуже важливу справу — злочинному світові завдано серйозного удару.

— Але найбільше напередодні операції, — каже він, — хвилювало те, що в її проведенні було задіяно дуже багато людей, боялися «зливу» інформації. Але все пройшло блискуче. У встановлений час «Ч» десятки оперативних і слідчих груп розкрили конверти й суворо виконали поставлене завдання. Таких успішних операцій у Харківській області, та й в Україні, силовики давно не проводили. Усе відповідно до закону задокументовано, усі підрозділи спрацювали надзвичайно успішно.

— Ця злочинна група, — продовжує він, — потрапила в наше поле зору більш як півроку тому. Очолював цю групу високопоставлений офіцер податкової міліції. До її складу входили й інші співробітники податкової міліції, співробітники управління внутрішніх справ, а також співробітники інших силових структур.

Загалом в офісах приватних фірм, житлах фігурантів порушеної кримінальної справи, в їхньому автотранспорті було проведено понад 20 обшуків. У результаті проведених заходів одночасно було вилучено близько 1 млн. 600 тис. грн., велику кількість бухгалтерської документації, печатки фіктивних підприємств Харкова та Києва, факсиміле підписів їхніх керівників і незаповнені бланки вищезгаданих фірм із підписами керівників. Крім того, під час обшуків була вилучена велика кількість комп'ютерних системних блоків, ноутбуків, носіїв інформації, мобільних телефонів і sim-карток. На рахунки всіх фірм, що фігурують у документах, накладено арешт. Уся ця інформаційна база, упевнені правоохоронці, дасть ще чимало приводів для проведення оперативних і слідчих заходів.

Начальник відділу з нагляду за дотриманням закону органами податкової міліції Харківської обласної прокуратури Ігор Чуб зазначив, що кримінальну справу порушено за статтею 205 КК — фіктивне підприємництво.

— Це результат величезної роботи багатьох підрозділів, — сказав у коментарі для «Голосу України» заступник прокурора Харківської області Сергій Миронов. — Як результат — тільки за останні три місяці прокуратурою області виявлено й припинено діяльність п'яти конвертаційних центрів. За минулі три роки не було виявлено жодного. Осіб, які вели цю злочинну діяльність, заарештовано, рахунки, на яких перебували кошти, заблоковано, кримінальні справи розслідуються й незабаром будуть передані до суду.

— Чинний Кримінальний кодекс не зараховує цей вид злочинів до тяжких, — підсумовував заступник прокурора Сергій Миронов. — Але для нас важливо встановити взаємодію фіктивного підприємства з реально діючим. Якщо такі відносини доведені, тоді їм інкримінується ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах. Усі члени злочинного угруповання законом уже розглядаються як співучасники в особливо тяжкому злочині. Крім того, надалі заявляються позови на відшкодування матеріальної шкоди, на майно підприємств і засновників накладаються арешти для забезпечення заподіяного збитку. Таке завдання ставить перед нами Генеральний прокурор. Головне в таких операціях — економічний ефект, відшкодувати той збиток, якого завдано.

P. S. Газета «Голос України» за прикладом міністра МВС бере розслідування цієї справи під редакційний контроль. У міру просування слідства ми інформуватимемо громадськість, хто перемагає — Закон чи нахабний і безцеремонний доморослий злочинний світ.

Микола КОСИЙ.

Харків.

«Голос України» бере розслідування цієї справи під редакційний контроль

У ювілейний рік незалежності Чопська митниця спрямує до держказни мільярд гривень

Наш співрозмовник — начальник Чопської митниці Олександр ПОХИЛЬКО

— Скажіть, Олександре Івановичу, яка фактологічна база стоїть за висловом «Чопська митниця — економічні ворота України» і що нового з’явилося в роботі митників після об’єднання Ужгородської та Виноградівської митниць? Чи позначилося це якось на економіці Закарпаття загалом: на фінансових надходженнях, потоках перевезень, обсягах імпорту-експорту?..

— Закарпаття — єдина область в Україні, яка межує аж із чотирма державами — Польщею, Словаччиною, Угорщиною і Румунією. До того ж, усі наші сусіди — члени Європейського Союзу. Державний кордон України тут становить чотириста сімдесят кілометрів. Тож унікальність географічного розташування нашого регіону накладає велику відповідальність на діяльність Чопської митниці, яка нині охоплює територію всього Закарпаття.

Сьогодні — це одна із найпотужніших митних установ на західному кордоні за обсягами перевезень експортно-імпортних і транзитних вантажів. До того ж — усіма видами транспорту: залізничним, автомобільним та авіаційним. У перспективі, сподіваємося, діятиме й річковий порт на Тисі біля Чопа, що дало б змогу насамперед українському бізнесу виходити із західного напрямку безпосередньо на велику стратегічну артерію всієї Європи — ріку Дунай...

Справді, минулий рік запам’ятається оптимізацією структури митних органів, розташованих на території прикордонного Закарпаття: до Чопської митниці приєднали Ужгородську та Виноградівську. Нині до зони її діяльності входять 19 пунктів пропуску. З них на кордоні зі Словаччиною — п’ять, Угорщиною — сім та Румунією — шість. І один повітряний — міжнародний аеропорт «Ужгород».

— З усіма країнами-сусідками, за винятком однієї...

— Так. Але час стрімко йде вперед. І я впевнений, що незабаром точка зору прихильників економічної доцільності безпосереднього сполучення між Закарпатською областю України і Підкарпатським воєводством Польщі візьме гору. Хочу додати, що відповідні робочі групи вже працюють над розв’язанням цієї проблеми, тож відкриття пункту пропуску з Польщею незабаром стане реальністю...

— Отже, саме час перейти до мови фактів і цифр...

— Будь ласка, тим паче, що вони доволі промовисті. З початку року усі пункти пропуску перетнули понад три мільйони осіб, близько 1,7 мільйона транспортних засобів, перевезено майже 10,3 мільйона тонн різноманітних вантажів.

Сьогодні Чопська митниця — одне з надійних джерел наповнення державної казни. Лише за п’ять місяців поточного року наші співробітники спрямували до держбюджету 590 мільйонів гривень. Хотів би особливо наголосити: з них 514 мільйонів надійшли до бюджету Закарпатської області (для формування дотацій).

Це дає нам реальні підстави сподіватися, що в 2011-му, двадцятому році української незалежності, уперше за всю історію діяльності митниці перетнемо рубіж у мільярд гривень.

А така сума перерахувань із Чопа митних зборів і платежів до скарбниці країни — це вже щось, бо за цим — конкретна виплата заробітної плати вчителям, лікарям, а також пенсій літнім людям, стипендій студентам.

— Вас, Олександре Івановичу, як ще недавнього керівника департаменту боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил Держмитслужби України, цілком логічно запитати й про таке. Відомо, що серед основних завдань митниці — не лише фіскальні, а також і захист економічних інтересів держави, протидія ввезенню контрабанди, вивезенню цінних історичних пам’яток, творів мистецтва. Яку контрабанду найчастіше вилучають інспектори, працюючи, зрозуміло, нерідко в нічних умовах, без рентгенівських установок, сканерів?..

— За останні два десятиліття контрабандні потоки, на жаль, інтелектуалізувалися, осучаснилися й урізноманітнилися. Тому ми й констатуємо мовою юридичною, що «організованість та професіоналізм правопорушень набувають дедалі нових форм і методів».

Наведу кілька прикладів. Торік нашими підрозділами відкрито 2915 справ про порушення митних правил на загальну суму понад 112 мільйонів гривень. Предметами правопорушень найчастіше були: транспортні засоби (майже на 50 млн. грн.), промислові та продовольчі товари (на 38 млн. грн.), тютюнові вироби (понад 5 млн. грн.), валютні цінності (понад 2 млн. грн.). У 154 випадках вилучено різного виду зброю, у 188 — наркотичні та психотропні речовини.

Уже цього року Чопською митницею порушено 17 кримінальних справ на суму 27,7 мільйона гривень. Крім цього, запроваджено 1580 справ про порушення митних правил на 61 мільйон гривень, що значно перевищує показники минулого року.

Найбільш резонансні затримання так званої товарної контрабанди відбулися у пункті пропуску «Ужгород» на українсько-словацькому кордоні. Під виглядом гуманітарної допомоги спритниками ввозився брендовий одяг, що коштував більше десяти мільйонів гривень. Припинена і просто-таки небачена досі нахабна спроба перевезти контрабанду через українсько-румунський кордон у пункті «Дякове»: кмітливці сховали у вантажівці зі скляною тарою 460 ящиків сигарет на суму 4,5 млн. грн. Ще один цікавий випадок: наші інспектори блискавично виявили заховані цигарки на залізничному напрямку — в одному із 43 вантажних вагонів їх хотіли перевезти у біг-бегах (великі мішки) з... бурим вугіллям. На українсько-угорському кордоні двічі запобігли незаконному переміщенню тисячі золотих виробів із коштовним камінням, що «потягнуло» майже на півтора мільйона гривень.

— Відносини з колегами з сусідніх держав, упевнений, налагоджені добре. А як проходить обмін інформацією, наскільки швидко вирішуються проблемні питання, що не можуть не виникати — інколи й щодня?

— Повинен констатувати, що у сьогоднішньому динамічному й глобалізованому світі перед митними службами держав—членів Всесвітньої митної організації, куди входить і Україна, стоять важливі завдання. Насамперед, сприяння розвитку торгівлі, захист своєї держави та громадян від небезпечних вантажів.

Чопська митниця, завдяки справді тісній співпраці з колегами зі Словаччини, Угорщини, Румунії, сприяє швидкому проходженню товарів, ефективно веде боротьбу з контрабандою та іншими порушеннями митних правил, толерантно й професійно здійснює митний контроль громадян при перетині кордону.

Обмін інформацією проводиться практично щодня, а за нагальної потреби — у будь-який час. Перемовини зі своїми іноземними колегами ведемо кілька разів на місяць і швидко досягаємо згоди. Так, на нещодавній зустрічі з начальником представництва Саболч-Сатмар-Березької дирекції митно-фінансової служби Угорщини Ігнацом Бейлтекі ми дійшли згоди щодо максимального усунення черги на мості через ріку Тиса. А також домовилися пришвидшити митний контроль і створити комфортні умови у пунктах пропуску «Тиса», «Лужанка» та «Вилок» для туристів, кількість яких значно збільшується у літній період в обидва боки. Такі самі ділові та конструктивні зустрічі проводяться з керівниками митниць у Михайловцях (Словаччина) та Халмеу (Румунія).

— Вже напрацьовані зміни до Митного кодексу, і є надія, що до кінця року їх остаточно ухвалить Верховна Рада України. Як досвідчений фахівець з митного законодавства що можете сказати з цього приводу?

— Так, очікуємо, що до кінця року законодавці приймуть нову редакцію Митного кодексу, який сприятиме приєднанню України до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур. Ці новації сприятимуть підвищенню ступеню відповідності норм вітчизняного митного законодавства міжнародним стандартам. А також усуватимуть розбіжності між застосуванням Україною та іншими країнами—членами Конвенції митних правил і процедур, які перешкоджають нормальній міжнародній торгівлі.

Пріоритети, які чітко визначені керівництвом Держмитслужби України та передбачені проектом нової редакції Митного кодексу, полягають у прозорості митних процедур та їх спрощенні, а також — у чесній конкуренції. Для добросовісного суб’єкта митні процедури — прозорі, зрозумілі й передбачувані.

— Нещодавно керівництво Держмитслужби запровадило пілотний проект з електронного декларування. Що це дає представникам бізнесу, зокрема, підприємствам з іноземними інвестиціями?

— Це дасть змогу застосовувати інформаційні технології на якісно новому рівні. Отже, забезпечить запровадження електронного документообігу між митними органами та суб’єктами ЗЕД із використанням механізму електронного цифрового підпису.

Мета — мінімізувати людський чинник під час митного оформлення й усунути корупційну складову з боку посадових осіб митниці. Ці заходи сприятимуть збільшенню товарообігу та створенню привабливого образу України як транзитної держави.

До речі, позитив електронного декларування товарів підтверджується досвідом роботи митників іноземних країн. Зокрема, в Угорщині вже три роки 95 % підприємств користуються саме ним.

— «Голос України» читають чимало бізнесменів, які цим нововведенням дуже цікавляться. Розкажіть, будь ласка, докладніше...

— Порядок визначення підприємств, до товарів яких може застосовуватися процедура електронного декларування, затверджений наказом Держмитслужби України від 17 березня 2011 року №216. Він набрав чинності 27 травня цього року. Іншим наказом передбачено затвердження зразкової форми договору між підприємством та Держмитслужбою про надання посадовим особам митних органів права безперешкодного доступу до фінансових і банківських документів. Це стосується виключно переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України після завершення відповідних процедур.

— І наостанок — про Євро-2012. Не секрет, що більшість пунктів пропуску, розташованих на Закарпатті, потребують облаштування й розбудови по-європейськи, а також сучасного обладнання. Чи встигнемо все зробити, щоб достойно прийняти ту велику кількість уболівальників, які захочуть приїхати до України на футбольні матчі? Адже перші враження про нашу державу іноземці отримають саме при перетині кордонів...

— Треба виходити з оптимістичної константи: євроінтеграція України стимулює масштабний розвиток інфраструктури на кордонах.

Звичайно, ефективне функціонування транзитної системи прямо залежить від розвиненої митної інфраструктури. Сім пунктів пропуску на кордонах Закарпатської області потребують облаштування на високому технічному рівні, тому внесені до інвестиційних проектів програми з підготовки та проведення в Україні чемпіонату Євро-2012. Зокрема, по одному пункту пропуску на кордонах зі Словаччиною та Румунією, решта п’ять — з Угорщиною. Адже вони розташовані в транспортному коридорі, що об’єднує країни—члени європейського співтовариства, тому саме тут очікується великий потік туристів з Австрії, Чехії, Німеччини, Франції, Італії...

Фінансування робіт відбуватиметься з двох джерел: державного бюджету України та програми прикордонного співробітництва «Європейський інструмент сусідства і партнерства». Вартість будівництва та реконструкції цих об’єктів становить чверть мільярда гривень. Кошти будуть. Час є. А тому сподіваємося, що влітку наступного року чопські митники достойно зустрічатимуть гостей на оновлених пунктах пропуску з усією необхідної й сучасною інфраструктурою.

— Дякую за змістовну розмову!

Інтерв’ю провів Василь НИТКА.

Чоп Закарпатської області.

Фото надане прес-службою Чопської митниці.

НАША ДОВІДКА

Протягом січня—травня через Чопську митницю експортовано товарів на суму 4,3 млрд. грн. (торік — на 3,1 млрд. грн.), імпортовано — на 5,2 млрд. грн. (торік — на 3,3 млрд. грн.) Основними торговельними партнерами зовнішньоекономічної діяльності є Угорщина, Австрія, Німеччина та Словаччина.

Головними чинниками, які позитивно вплинули на митні надходження до бюджету, зокрема, стали зростання на 34 % кількості проведених оформлень оподаткованого імпорту товарів; збільшення імпорту товарів на 71 % — за ваговими і на 118 % — за вартісними показниками та майже на 90 мільйонів гривень — стягнених податків за оформлення нафтопродуктів.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександр Похилько народився 27 липня 1963 р. на Кубані. Після військового училища служив у армії. Потім — у правоохоронних органах у Закарпатській області та в Києві.

Керував департаментом боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил Державної митної служби України.

Очолював Рівненську митницю.

З травня 2011 року — начальник Чопської митниці.

ФОТОФАКТ

У Державній митній службі України відбулося святкування 20-ї річниці Митної служби України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Увага, водії, — з 1 липня на польських дорогах електронне мито

Водіям, які збираються у подорож польськими дорогами, слід пам'ятати: тиждень залишився до запровадження Електронної системи збору дорожніх платежів (ЕСЗДП) — viaTOLL System.

Національний стадіон у Варшаві стане мультифункціональним об'єктом, що допоможе в майбутньому окупити витрати на його спорудження, про це, зокрема, заявив радник посольства Польщі в Україні Павло Гембскі.

Фото ПАП (Укрінформ).

Спочатку система покриватиме лише 1800 кілометрів автострад, шосе та доріг загальнодержавного значення і стосуватиметься транспорту, максимальна допустима вага якого перевищує 3,5 тонни. Це передусім вантажівки, сідельні тягачі, а також автобуси й мікроавтобуси з 9 і більше посадочними місцями. Для водіїв, які раніше подорожували дорогами Німеччини, Словаччини та Чехії, нововведення поляків не буде в дивовижу. Але є певна специфіка, яка, до речі, не відповідає положенням директиви 2006/2008/WE Європарламенту і Європейської Ради від 17 травня 2006 року. У Польщі е-мито платитимуть також водії легкових автомобілів вагою менше 3,5 тонни. Це в тому разі, коли тягтимуть причепи/напівпричепи, сумарна вага яких з автомобілем сягне позначки 3,5 т і перевищить її. У зв'язку з цим особливо уважними мусять бути власники фургонів та джипів, які планують поїздку на відпочинок з кемпінговим причепом або моторним човном. За новими правилами їх трактуватимуть як водіїв вантажівок.

Як слід підготуватися до проїзду в нових умовах дорогами для прискореного руху (польською «droga expresowa», означається символом S) та автострадами (польською «autostrada», означається символом A)? Водії, які регулярно виконують рейси цим типом доріг або плануть проїжджати ними, повинні встановити на лобовому склі свого автомобіля спеціальний електронний прилад для здійснення оплати — OBU (on-board unit). Він працює на базі мікрохвильової технології, яка забезпечить електронне стягування оплати пропорційно до проїханих кілометрів, що особливо важливо для автотранспортних підприємств. Електронний сигнал про пересування автомобіля надходитиме у центр реєстрації і обрахунку через спеціальні датчики, встановлені на 430 контрольних П-подібних конструкціях, які з певними інтервалами обрамляють такі дороги. Вони прийшли на зміну воротам, перед якими водіям доводилося зупинятись, щоб у спеціальних пунктах оплатити проїзд.

Загалом ідея хороша, вважають експерти, але певні законодавчі прогалини можуть спричинити те, що, намагаючись уникнути оплат, водії «розбиватимуть бічні дороги», а це, з огляду на технічний стан польських доріг, є найгіршим із можливих сценаріїв. Вони не виключають також виникнення хаосу, пов'язаного з накладанням оплат на власників легкових автомобілів, зокрема, іноземців, які подорожуватимуть територією Польщі автомобілем із кемпінговим причепом.

Щоб уникнути непорозумінь із перевізниками та водіями, фірма «Kapsch», яка встановлює ЕСЗДП, уже запустила Інтернет-сторінку, на якій можна ознайомитися з усіма деталями функціонування системи і навіть обрахувати суму дорожнього збору залежно від тоннажу автомобіля та виходу ним вихлопних газів.

Усім потенційно зацікавленим підказуємо адресу української мовної версії сторінки: http://www. viatoll. pl/uk

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Обладнати автомобілі «швидкої» допомогли японці

71,7 тисячі доларів передав уряд Японії для реалізації проекту з поліпшення медичного обладнання на Луцькій станції швидкої допомоги. За кошти гранту придбали дефібрилятори, електровідсмоктувачі, набори для надання невідкладної допомоги та інше обладнання. Акт урочистої передачі відбувся 22 червня за участю радника з медичних питань посольства Японії в Україні Баба Текеші та третього секретаря посольства Такахаші Юкі.

Обладнання вже встановлено на автомобілі і ефективно використовується бригадами міської станції швидкої допомоги. Проект реалізовано в рамках Програми безвідплатної допомоги «Кусаноне». З 2002 року в Україні в рамках цієї програми вже реалізовано 58 проектів на загальну суму 3,3 мільйона доларів.

Микола ЯКИМЕНКО.

«Лисичанськвугілля» чекає від китайців допомоги та грошей

Під час візиту в Україну Голови КНР Ху Цзіньтао підписано угоду між ВАТ «Лисичанськвугілля» та Науково-технологічною компанією «Тяньди» про технічне переоснащення та модернізацію шахти ім. Мельникова. Оснащення новою сучасною технікою здійснюватиметься за рахунок залучення кредитних коштів Державного банку розвитку КНР за умови надання Україною державних гарантій. Це дасть змогу практично реалізувати пілотний проект на «Лисичанськвугіллі».

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі демонструють одяг з колекції юної, але вже відомої і в Україні, і в Росії, і у Франції модельєрки — 11-річної Поліни Горлової.

Фото Олександра ПРИЛЕПИ (УНІАН).

Євросоюз знову рятує Грецію від катастрофи

На саміті ЄС у Брюсселі вкотре вирішили допомогти Греції подолати економічну кризу, яка може призвести до банкрутства цієї країни, що, у свою чергу, поставить під загрозу функціонування євро. Ціна питання цього разу — 12 мільярдів євро. Проте такий кредит грекам дають в обмін на угоду про п'ятирічний план нових заходів посилення бюджетної політики, **передає Рейтарс**. Для пересічних греків цей план означає ще більші скорочення у бюджетній сфері та збільшення податкового навантаження на бізнес.

У заяві за підсумками переговорів лідери Євросоюзу зазначили, що затвердження нового плану економії бюджетних коштів відкриє шлях не лише до отримання фінансової допомоги в 12 мільярдів євро на початку липня, а й забезпечить основу для надання другого пакета допомоги ЄС і МВФ. Нагадаємо: у травні цього року Євросоюз та МВФ виділили кредитну лінію Греції в 110 мільярдів євро, щоб не допустити дефолту в цій країні. Проте кредитувати Афіни без чіткого плану виходу з кризи не поспішали.

Тепер перед міністром фінансів Греції Евангелосом Венізелосом стоїть складне завдання: «провести» новий план економії через парламент уже наступного тижня. Звичайно, чергова пропозиція від уряду — ще більше затягнути паски — суспільству і профспілкам навряд чи сподобається. Протягом останнього місяця у країні не припинялися страйки та маніфестації. Зафіксовано було також зіткнення з поліцією.

Не виключено, що нові плани ще більше загострять ситуацію. Тим паче що напередодні саміту в Брюсселі уряд Греції схвалив додаткові заходи «суворої економії», **повідомляє Укрінформ.** Як заявили представники влади, йдеться, зокрема, про зниження мінімального індивідуального прибутку, що оподатковується податком на доходи, з 12 тисяч до 8 тисяч євро на рік. У такий спосіб уряд планує залучити до скарбниці додаткові кошти. Влада країни також звернулася до банків із пропозицією взяти участь у реструктуризації державної заборгованості через продовження термінів виплат за держоблігаціями.

ПЛАНЕТА

Реформи, становище жінок та африканські біженці. Про що говорили у Страсбурзі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Президент Янукович, виступаючи в ПАРЄ, переконливо говорив про реформи», — зазначив глава делегації Великобританії у Парламентській асамблеї Ради Європи Роберт Уолтер. «Найголовніше — йшлося про такі важливі сфери, як вдосконалення законодавства, утвердження і розвиток демократичних інститутів з метою їх адаптації та приведення у відповідність до європейських вимог», — сказав глава британської делегації в ПАРЄ, слова якого передає «Українська правда».

Значно гірший вигляд мав імідж України під час слухань комітету з питань рівних можливостей ПАРЄ про становище жінок у нашій країні. Від української сторони у слуханнях взяли участь глава нашої делегації в ПАРЄ Іван Попеску, народний депутат, член делегації Олена Бондаренко та керівник міжнародної правозахисної організації «Ла Страда—Україна» Катерина Левченко. Дані, що озвучувалися, втішними не назвеш: середня заробітна плата українських жінок становить 70% від зарплати чоловіків, зайнятість ледве перевищує 50%, а серед трудових мігрантів (за різними оцінками, від 3 до 7 млн.) представниць прекрасної половини 70%. За словами Олени Бондаренко, Україна нині перебуває на 110-му місці серед 188 країн за представленістю жінок в органах влади». Проте навряд чи ці слухання матимуть практичні результати до українських жінок, адже вони мали винятково інформативний характер.

Однак головним українське питання на сесії ПАРЄ не стало. В центрі уваги була ситуація з Північною Африкою та мігрантами, які «штурмують» кордони Європи, втікаючи від переслідувань і тотального безробіття. Зокрема, ПАРЄ почала розслідування у справі, хто несе відповідальність за загибель сотень мігрантів, які намагалися перетнути Середземне море на човнах. Доповідачем призначено представника Нідерландів Тінке Стрік. «Твердять, що мігранти та біженці гинуть через те, що їх заклики про допомогу ігноруються, — заявила пані Стрік. — Такі серйозні заяви необхідно терміново розслідувати».

Пекін заявив про перемогу над інфляцією

Політика Китаю, спрямована на боротьбу з інфляцією, спрацювала. Про це заявив прем'єр-міністр КНР Вень Цзябао , пише газета The Financial Times. За його словами, уряд встановив жорсткий контроль за зростанням цін у країні.

У травні 2011 року інфляція в Китаї досягла 5,5 відсотка в річному вираженні, що стало максимальним показником за 34 місяці. Аналітики очікують, що надалі вона перевищить шість відсотків. Згідно з офіційними прогнозами, планувалося, що за підсумками поточного року ціни зростуть лише на 4 відсотки.

Для боротьби з інфляцією та зменшенням обсягу грошової маси в країні китайський Центробанк неодноразово підвищував базові ставки, а також посилював норми резервування для банків. Так, у квітні поточного року базові ставки було підвищено вчетверте з початку глобальної фінансової кризи. На початку червня Центробанк Китаю підвищив норми резервування вшосте з початку року.

Як зазначає Bloomberg, після публікації в FT 24 червня один з основних фондових індексів Китаю, Shanghai Composite, зріс на 0,7 відсотка до 2707 пунктів. Раніше його падіння становило 12 відсотків від річного максимуму, досягнутого у квітні.

У столиці порушено кримінальну справу щодо директора заводу, який захопив ділянку площею 20,4 га на острові Жуків (УНІАН)

Перший віце–прем'єр міністр Андрій КЛЮЄВ представлятиме Україну на засіданні Економічної ради СНД у Москві 28 червня (Укрінформ)

«Розв'язання екологічних проблем — це не обов'язково багато грошей»

Екологічну обстановку в Україні і особливо — у її промислових регіонах — можна назвати кризовою. Про це заявив під час Міжнародного екологічного форуму «Екологія промислового регіону» начальник Державного управління охорони навколишнього природного середовища в Донецькій області Сергій Третьяков. Він закликав вирішити проблему використання коштів, які підприємства сплачують за забруднення повітря, води чи грунту. «Цього року 50 відсотків коштів екологічного фонду залишається на місцях. Але з'явилися «потьомкінські села»: наприклад, селища, де розташовані теплоелектростанції, «екологічні» гроші витрачають на розв'язання комунальних проблем. Тоді як ці кошти повинні спрямовуватися на зменшення забруднення самими підприємствами».

Так само, за словами начальника управління, «розмивається» плата за водокористування: вона йде до загального бюджету і використовується для виплати зарплат учителям та медикам, а не на відновлення водних ресурсів. Із 2005 року не фінансуються екологічні заходи, передбачені проектами закриття шахт. Скасовано державну експертизу у житловому будівництві. Всі ці проблеми, на думку донецьких екологів, заважають поліпшенню навколишнього середовища.

Як повідомляла наша газета, «Голос України» став учасником міжнародного форуму, на якому свої проекти представили як окремі підприємства, так і міста, райони та громадські організації. Голова Всеукраїнської екологічної ліги Тетяна Тимочко відзначила, що «Голос України» — газета, яка постійно висвітлює проблеми охорони довкілля.

Ідея оздоровлення навколишнього середовища може стати тією національною ідеєю, яка підніме Україну. Донецький регіон справді дуже екологічно навантажений. І цього не можна подолати одразу. Але розв'язання екологічних проблем - це не обов'язково багато грошей. Значна частина зусиль лежить у площині свідомості.

Власний кореспондент газети «Голос України» Ліна Кущ (праворуч) *та регіональний консультант Ірина Ольшанська вручають призи координатору Донецької обласної організації Всеукраїнського дитячого союзу «Екологічна варта» Вікторії Павлович* (у центрі).

«Саме ідея оздоровлення навколишнього середовища може стати тією національною ідеєю, яка підніме Україну, — переконана співрозмовниця. — Донецький регіон справді дуже екологічно навантажений. І цього не можна подолати одразу. Але розв'язання екологічних проблем — це не обов'язково багато грошей. Значна частина зусиль лежить у площині свідомості. Наприклад, обсяг стічних вод та викидів зі стаціонарних джерел забруднення, починаючи з 2005 року, зросли, незважаючи на економічну кризу. Це означає, що наші зусилля недостатні». Екологи вважають, що штрафи за забруднення довкілля потрібно збільшити.

Виставка та форум висвітлили кілька конфліктних ситуацій у боротьбі за чистоту природи. Наприклад, неподалік від стенду компанії «ЕкоЕнерджі», яка пропонує спорудити в Донецьку сміттєспалювальний завод за шведською технологією, розмістився столик громадського руху «Ні сміттєспалювальному заводу в Донецьку!» Дебати про спорудження такого заводу в обласному центрі точаться півтора року і поки що не призвели до результату. Компанія-забудовник переконує, що майбутнє підприємство поліпшить екологічну ситуацію, противники такого рішення говорять про небезпеку спалювання сміття в місті.

«Екотерором» назвав незаконний видобуток вугілля на території регіонального ландшафтного парку «Зуївський» голова Харцизької міської громадсько-екологічної організації «Екодія» Володимир Вигонний. Свої слова еколог підкріпив фотографіями кар'єрів та «копанок». Уже не перший рік громадськість вимагає вжити заходів та зупинити нелегальний бізнес, який шкодить заповідній природі. Щоправда, отримати коментар від представників Харцизької міської ради просто на виставці не вдалося: біля стенду міста стояли лише порожні стільці...

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Фото авторів.

У Великій Ялті ввели «гостьову карту» для туристів

На Південному березі Криму офіційно запущено туристичний спецпроект «Гостьова карта». За словами заступника міського голови Ялти Олени Юрченко, такий реалізується в Україні вперше, «гостьова карта» поки що розрахована на один рік.

Згідно з рішенням міськвиконкому, відпочивальники зможуть одержувати знижки на товари та послуги в розмірі від 5% до 50% у магазинах, кафе, ресторанах, на пляжах, в екскурсійних бюро й таксі, що приєдналися до проекту. Щоб одержати «гостьову карту», яка є іменною, необхідно сплатити до місцевого бюджету туристичний збір — 1% від вартості проживання.

«Гостьові карти» єдині для всієї Великої Ялти. Документ зовні нагадує візитку. Всі партнери проекту одержують спеціальні наклейки з його логотипом, які повинні розміщувати на вході до своїх закладів. Ялтинська влада не виключає, що надалі термін дії документа може бути продовжено.

До туристичного проекту «Гостьова карта» уже приєдналися більш як 100 об'єктів торгівлі та послуг Великої Ялти.

Георгій ВЕРВЕС.

...Плюс романтика шкільного балу

ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ

Випускні вечори в школах позаду. Для одинадцятикласників прощальний бал був зі смутком і радістю одночасно, для батьків — головний біль, а для вчителів — приємне проведення часу напередодні відпустки.

Головний біль мами з татом (або тільки одного із подружжя) починався із запитання: «Де взяти гроші?».

До слова, випуск чада мого сусіда вісім років тому обійшовся в смішні сьогодні кілька сотень гривень. Хлопець із однокласниками всю ніч «відривався» на теплоході...

Його тато в далекі 70-ті зустрічав зорю в пришкільному саду, випивши за ніч пару келихів шампанського. А племінниця батька прощалася зі школою поза її стінами під пильним наглядом учителів, батьків, представників районної влади. Тоді, у період сухого закону, де-небудь у кафе або їдальні сімнадцятирічні пили сік і воду, беззлобно лаючи батьків «перебудови» і згубників виноградників.

ЦІНА ПИТАННЯ

Витрати закарпатського випускника (у грн.):
— костюм від українського виробника — 1500
— туфлі — 500
— сорочка — 200
— краватка — 100
— ресторан, подарунки вчителям, вечеря батьків — 1600
— фотоальбом — 200
— зачіска — 40.

Нині вже не модно моралізаторствувати про те, як проходять випускні вечори. З вчителями чи без, з тамадою чи із заводним татком. Не важливо, у чому дівчата — у бальних сукнях чи бриджах, а хлопці — у костюмі з метеликом чи з оголеним торсом.

Не це хвилювало й турбувало глав сімейства.

Знайомий з Ужгорода, котрий утримує родину з п'яти осіб, підрахував і розплакався: свято сина обійшлося в 4140 гривень. І жодних, зазначив, розкошів.

Майже удвічі менше знадобилося кіровоградському школяру (2170 грн.), стільки само — корсунь-шевченківському (тут прощальне дійство знімали й на відео).

У селі, зрозуміло, витрати були в рази скромніші. По-перше, стіл ломився від продуктів батьків, одяг брали напрокат у брата або сусіда...

У кожному разі випускний бал запам'ятався всім. Хочеться вірити, не пишним застіллям і крутим одягом.

По одежі тільки зустрічають...

Іван ІЛЛЯШ.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036 м. Вінниця Хмельницьке шосе, 7) від 10.06.2011 р. по справі № 15/4/2011/5003 Публічне акціонерне товариство "Агробудсервіс" (ЄДРПОУ 24933104 місцезнаходження: 21001, м. Вінниця, вул. Кропивницького,1) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Середюк Сергій Миколайович (ліцензія АВ №547898 від 04.11.2010 р.) поштова адреса: 08132, Київська область Києво-Святошинський район м. Вишневе, вул. Жовтнева, 25, кв. 23.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 08.06.2011 року порушив справу № 44/223-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий Дім "НК Альянс-Столиця" (02094, м. Київ, бульвар Верховної Ради, 34, п/р 26007002352002 в ВАТ "КБ "Надра", МФО 320003, код ЄДРПОУ 32622204.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Лінкевич Олег Миколайович (ліцензія серії АВ №347338 від 20.12.2007 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А. кв. 43).

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 16.06.2011 р. по справі № 5021/1250/2011 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Укрросстрой" (40035, м. Суми, пр-т. М.Лушпи, 33, кв. 53 код ЄДРПОУ 31311589) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40000, м. Суми, вул. Гагаріна, 9, оф. 356, ліцензія серії АВ № 347186 від 11.09.2007 р.).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 02.06.11р. у справі № 15/43-09 підприємство ТОВ "Дніпрометалургзабезпечення" (код ЄДРПОУ 30540015, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, буд. 122) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович т. (056) 370-74-70 поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158. Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 02.06.2011 року порушено провадження у справі № 34/5005/7057/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Ріелтерська компанія "ДОМ" (49000, м. Дніпропетровськ, пл. Леніна, 1, код ЄДРПОУ 24248615. Розрахунковий рахунок №26009060096144 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 305299).

21.06.2011 року введено процедуру розпорядження майном і призначено розпорядника майна боржника - Завертайного Ігоря Борисовича (ліцензія АВ № 499120 від 11.01.2010 року, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Серова,1а, кв.12).

ЗАЯВИ кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ліквідатор ТОВ "Колумб" (м. Суми, вул. Черепіна, 38, код 32779336) повідомляє про проведення відкритих торгів з реалізації майнових активів підприємця-банкрута, а саме:

лот №1: Нежитлові приміщення, загальною площею 163,2 $м^2$, що знаходяться на 2-му поверсі 4-поверхової будівлі, за адресою м. Суми, площа Покровська, 5, за ціною 1882450,00 грн.

лот № 2: Нежитлові приміщення, загальною площею 378,9 $м^2$, що знаходяться на. 1,2,3,4-му поверсі 4-поверхової будівлі, за адресою м. Суми, площа Покровська, 5, за ціною 5219670,00 грн.

Початкова вартість об'єкту визначена експертною оцінкою та вказана без ПДВ. Подати заявку та отримати додаткову інформацію щодо майна підприємства можна за адресою; м. Суми, вул. СКД, 24. Ознайомлення з об'єктами продажу здійснюється за їх місцезнаходженням. Термін прийому заявок - 30 днів після виходу оголошення. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, двох та більше - буде проведено аукціон. Оплата здійснюється грошовими коштами. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється покупцем самостійно за власний рахунок. Довідки за телефоном 050-687-17-36.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 24 березня 2011 року порушено провадження у справі №45/14б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "РосУкрОйл", м. Донецьк (83086, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 4-Г; ЄДРПОУ 32208910, р/р 26009013989001 в ПАТ КБ "Південкомбанк", МФО 335946) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гартенка Віталія Федоровича (ліцензія серії АВ № 470424 видана 17.05.2010р., адреса: 83000, м. Донецьк, вул. Артема. буд. 104-А, кв.74.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 21.06.2011 року по справі № 5023/2452/11 ФОП Сокола Євгена Анатолійовича (код 2563505037, адреса: Харківська обл., Харківський р-н, с. Циркуни, МЖК "Інтернаціоналіст", 39, кв. 63) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Головню Антоніну Максимівну (ліц. Держдепартаменту з питань банкрутства АВ № 470223 від 17.02.2010 року, код 3205516509, адреса: м. Київ, вул. Сухумська, 12).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська 22) від 14.06.11. по справі № 11/64/10, Фізичну особу - підприємця Бутенко Андрія Віталійовича (адреса: 54001, м. Миколаїв, Шевченка, 69, кв. 16, ідентифікаційний код 2948802154) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на загальних підставах. Ліквідатором призначено Пляку Сергія Валерійовича (ліцензія АВ № 456384 від 26.02.09., 54001, м. Миколаїв вул. Мала Морська 4, оф.3. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 30.05.2011 р. порушено провадження у справі № 50/223-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ко Компані" (адреса: 01011, м. Київ, вул. Немировича-Данченка, б. 2; ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ - 32045257; р/р 26003210198699.980 у філії АТ "ПроКредитбанк") та відкрито процедуру санації.

Керуючим санацією призначено директора - Павленка Іллю Івановича (адреса: 01011, м. Київ, вул. Немировича-Данченка, б.2 т. (044) 490-90-80). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Титича Віталія Миколайовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 347352 від 10.01.2008 р.; адреса для кореспонденції: 04070, м. Київ, вул. Волоська, 50/38, офіс 130, т. (044) 467-74-71(72).

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для **виготовлення та розсилання поштових відправлень.**
Пропозиції приймаються до **8 липня 2011 року** включно.
За довідками звертатися за телефоном: (044) 537-49-06.
www.ukrsibbank.com

Постановою від 08.06.2011 року по справі № 23/72 Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) визнав банкрутом ТОВ "Савіан" (пл.. Борців Революції, 2-А, м. Пирятин, Полтавська область, код ЄДРПОУ 34698846). Ліквідатором призначено Чорнокондратенко І.П. (39602, Полтавська область, м. Кременчук, вул. В. Бойко, буд. 13, оф. 12, ліцензія Серія АВ № 347073 від 08.06.2007 року).

Постановою Господарського суду Одеської області (65119, м.Одеса,проспект Шевченка,29) від 25.05.2011 р.по справі № 32/73-10-2150 визнано банкрутом ТОВ "Марінком Одеса" (м.Одеса, провул.Маяковського,4 кв.3, код ЄДРПОУ 24770553), ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сафронову С.В. Заяви приймаються в 30-денний термін за адресою: 65012 м.Одеса, вул.Рішельєвська ,74,кв.1.

Загублене свідоцтво про внесення до реєстру аудиторів та аудиторських фірм які, можуть проводити аудиторські перевірки фінансових установ, що здійснюють діяльність на ринку цінних паперів ТОВ АФ "Аудит - Конус" № 940 АБ 000853 21.01.2009 року вважати недійсним.

Постановою Господарського суду м.Києва від 15.06.2011 року по справі №15/146 Дочірнє підприємство "ВИК ОИЛ-КИЇВ" (03045, м.Київ, Столичне шосе, 98, код ЄДРПОУ 32245025, п/р 26005300006552 в АКБ "Форум", м. Києві, МФО 322948) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Олефіренко Олександра Івановича, адреса: 03170, м.Київ, вул. Зодчих, 62-а, кв. 58 (ліцензія АВ № 397265 від 17.09.2008р.).

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що виплати гарантованих сум відшкодувань вкладникам **ТОВ "Діалогбанк"** будуть здійснюватись з 30 червня по 10 серпня 2011 року через філії та відділення банку-агенту Фонду АТ "Райффайзен Банк Аваль".

Вкладникам для отримання гарантованої суми відшкодування у банку-агенті потрібно пред'явити паспорт та документ про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи-платника податків та інших обов'язкових платежів.

Відшкодування також виплачуватимуться іншим особам на підставі нотаріально посвідченої довіреності.

Додаткова інформація: за телефоном 0-800-308-108, www.fg.gov.ua.

Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

20.06.2011р. Господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі №26/5005/7238/2011 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю "ТЦП "ТЕТІС" (адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, буд.33-В ідентифікаційний код 36207580) в порядку ст.52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора -Публічне акціонерне товариство "ФІНАНСОВІ КОМЕРЦІЙНІ ІНІЦІАТИВИ" (адреса: 49051, м. Дніпропетровськ, пр. ім. Газети "Правда", буд.32-В, ідентифікаційний код 32988061, голова правління Тисенко А.Ю.).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання Господарським судом ТОВ "ТЦП "ТЕТІС" банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Управління адміністративними будинками
Управління справами Апарату
Верховної Ради України
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад
державних службовців

Вимоги до кандидатів: громадянство України, повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи за фахом не менш як п'ять років, обов'язкове вільне володіння українською мовою, досконале знання комп'ютера.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:

заяву на ім'я керівника Управління про участь у конкурсі;
заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками;
дві фотокартки розміром 4х6 см;
копії документів про освіту;
декларацію про доходи;
копію першої та другої сторінки паспорта.

Під час проведення конкурсу кандидати складають письмовий іспит. З переліком питань до іспиту можна ознайомитись у відділі кадрів Управління.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01009, м.Київ, вул .Банкова, 6-8а, к.304.

Довідки за тел: 255-44-40, 255-44-80

Постановою Господарського суду м.Києва від 15.06.2011 року по справі №46/118-б Товариство з обмеженою відповідальністю "ПРИМА-КОНСАЛТ" (01004, м. Київ, вул.Горького, 5-Б, п/р 2600933223 в АБ "ДІАМАНТБАНК" , МФО 320854, ЄДРПОУ 32552724) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ТОВ "УКРАЇНСЬКА ФІНАНСОВО - ПРОМИСЛОВА КОМПАНІЯ" (01133, м. Київ, вул. Мечникова, 8, к.22, код ЄДРПОУ 32249737).

Постановою Господарського суду м.Києва від 15.06.2011 року по справі №49/116-б Товариство з обмеженою відповідальністю "ІНТЕРКАРГО УКРАЇНА" (03039, м. Київ, вул. Байкова, буд.7, П/р 26005304991 в АБ "ДІАМАНТБАНК", МФО 320854, ЄДРПОУ 35982607) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ТОВ "АКМА - ІНВЕСТ" (01133, м. Київ, вул. Щорса, 29, код ЄДРПОУ 33057703).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) Ухвалою від 10.05.2011р. порушив провадження по справі № 12/23б/2011 та ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів, ухвалою від 06.06.2011р. по справі № 12/23б/2011 Господарський суд Луганської області відкрив процедуру Санації комунального підприємства "Брянківське житлово-експлуатаційне об'єднання" (94100, Луганська обл., м. Брянка, вул. Балтійська, 1, поточний рахунок № 26009552000004 у ДОФ АКБ "УСБ" , МФО 334011, ІПН 30663867).

Керуючим санацією призначено керівника боржника - директора КП "Брянківське житлово-експлуатаційне об'єднання" Дериземля Сергій Олексійович (Ідентифікаційний номер 2165920211, місце реєстрації Луганська обл., м. Брянка, вул. Московска, буд.4, кв.44).

Розпорядником майна призначений Арбітражний керуючий Бохан Олександр Сергійович (ліцензія АВ № 347253 від 17.10.2007р., ідентифікаційний номер 2247509030, м. Теплогорськ, вул. Юності, 11).

Адреса для кореспонденції: 94100, Луганська обл., м. Брянка, вул. Балтійська, 1.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

ОГОЛОШЕННЯ

20 липня 2011 року ТБ "Київська агропромислова біржа" в приміщенні, що знаходиться за адресою м. Сімферополь, пр. Перемоги, буд. 4, об 11-00 проводить аукціон по продажу державного майна, яке знаходиться на балансі Державного підприємства "Ялтинський морський торговельний порт",
а саме:

лот №	інв №	Найменування майна	Коротка технічна характеристика	Рік побудови	Початкова ціна з ПДВ, грн.
1	120	Пасажирський катамаран "Голубая стрела"	Пасажирський катамаран, безкоєчний, пасажирська місткість 298 чоловік. Валова місткість 493 регістрових тон. Довжина 37,2 м, ширина 10,4 м. висота борту 4,07м. Надводний борт 2,47 м. Дедвейт 37,0 тон. Документи Регістра відсутні. Потужність головних двигунів 2х2040 кВт, якім потрібен ремонт по програмі W5 та Ш6. Допоміжному дизель-генератору та водометному двигуну потрібен капітальний ремонт. Судовому улаштуванню та судовим системам потрібен поточний ремонт. Аварійно-рятувальне майно відсутнє. Протекторний захист по всьому корпусу має 100% зносу. Проект 4100S. Місце побудови - Норвегія. З 2006 р. числиться як "судно у відстої".	1990	6283960,00

Місцезнаходження майна: 98600, АР Крим, Україна, м. Ялта, вул. Рузвельта, 5. ДП "Ялтинський морський торговельний порт". Ознайомлення з майном за місцем його перебування в робочі дні з 9.00 до 17.00 годин.

Довідки про ознайомлення з майном за тел. (0654) 23-00-06, +38 (050) 584-77-25.

Бажаючі взяти участь в аукціонні подають за адресою: 95006, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, буд. 17 (тел. (0652) 51-27-12, факс. тел. (0652) 51-27-14) такі документи:

1) заяву на участь в аукціонних торгах (по формі, наданій біржею);
2) засвідчені власною печаткою копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності, Статуту, довідку зі статистики про реєстрацію юридичної особи, свідоцтва про реєстрацію платника податку на додану вартість (для юридичних осіб);
3) паспорт та довідку про присвоєння ідентифікаційного номера (для фізичних осіб);
4) платіжні документи, що підтверджують сплату акредитаційного збору у розмірі 40 гривень (для юридичних осіб) чи 20 гривень (для фізичних осіб), а також гарантійний внесок, який складає 10 відсотків від початкової вартості майна (сплачуються з урахуванням ПДВ на розрахунковий рахунок біржі: №26004300010000 в АКБ "Форум" м. Києва, МФО 322948, код ЄДПРОУ 23243248)

Прийом заявок завершується о 17-00, 15 липня 2011 року.

Довідки про порядок участі в аукціоні можна одержати за адресою м. Сімферополь, вул. Рози Люксембург, буд. 17 та за тел. (0652) 51-27-12, 52-10-42, (050) 397-41-06.

ДЕНЬ

№ 115 (5115) СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2011

Сьогодні в Україні переважно хмарно, у більшості областей грозові дощі, місцями сильні зливи, град. Вітер північно-західний, південно-західний, східний, 5—12 м/с, під час грози шквали, 15—22 м/с. Температура вночі від 11 до 20 градусів тепла. Вдень 27—32° тепла, на Правобережжі 17—22 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ЧЕРВНЯ

■ **1857.** Надруковано збірку віршів французького поета Шарля Бодлера "Квіти зла". ■ **1863.** Сьоґун Токуґава Іемоті звелів вигнати з Японії всіх іноземців. ■ **1872.** У Німеччині заборонено діяльність Ордену єзуїтів. ■ **1946.** СРСР вступив до ФІФА. ■ **1957.** Винайдено іграшку "літаюча тарілка" (фрізбі). ■ **1997.** Помер Жак-Ів Кусто, французький дослідник океану. ■ **2009.** Помер Майкл Джексон, американський співак, король поп-музики.

СИТУАЦІЯ

Крали землю на продаж

У Вінниці затримали шістьох чоловіків, які трактором знімали верхній родючий шар грунту, вантажили його на автомобілі і продавали для облаштування присадибних ділянок городянам.

Керівник відділу зв'язків з громадськістю обласної міліції Анна Олійник розповіла, що крадіїв чорнозему затримали близько четвертої години ранку. Схоже, вони не вперше приїздили на це місце. Сліди такої діяльності, як встановили міліціонери, видно на площі в три гектари. Щоб вистежити злодіїв, міліціонери Тяжилівського відділу міліції міста Вінниці влаштували засідку ще звечора. Затримали порушників земельного законодавства «на гарячому», коли ті завантажили автомобілі.

— Ми не очікували такої кількості автомобілів, зрозуміли, що самі не впораємося, тож викликали на допомогу слідчо-оперативну групу та два мобільні екіпажі патрульно-постової служби, — каже начальник Тяжилівського відділу міліції Леонід Волос, який брав участь в операції. На полі працювали два трактори без номерних знаків та чотири багатотоннажні автомобілі КамАЗ.

Міліціонери заблокували всі можливі виїзди. Перший автомобіль затримали на виїзді з поля у напрямку вулиці Чехова. Водій іншого, побачивши міліціонерів, зробив розворот, щоб повернутися на поле і позбутися «доказів». Однак йому перекрили дорогу автомобілем ДАІ.

У Державній інспекції з контролю за використанням та охороною земель управління Держкомзему у Вінницькій області уточнили, що земельна ділянка, з якої знімали верхній шар родючого грунту, перебуває на балансі Вінницької міської ради. За попередніми підрахунками фахівців, завдані збитки становлять приблизно 50 тисяч гривень.

— З вересня минулого року набули чинності зміни до Кримінального кодексу України в частині відповідальності за незаконне заволодіння грунтовим покривом земель, — каже начальник Замостянського райвідділу міліції Вінниці Сергій Сокиран. — За такий вид діяльності, та ще й вчинений групою осіб, передбачено покарання у вигляді обмеження волі на строк від трьох до п'яти років або позбавлення волі на той самий строк з конфіскацією знарядь і засобів заволодіння землею.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Пахнуть медом трави...

Перволіть — таке давнє й таке ємке слово! Саме цієї казково-теплої пори, коли дні найдовші, а ночі найкоротші, й розпочинається косовиця. Перша. Косити у нас починають змалку. Хлопчаків зазвичай навчають діди. Батьки завжди вимогливіші й малослівні. А от дідусі передадуть онукам усі тонкощі цього важкого й непростого ремесла. Адже для будь-кого з чоловіків косити якісно, швидко й водночас легко — то перша ознака сили, господарської жилки й кмітливості.

А косять у Карпатах, де медом пахне різнобарв'я трав і квітів, — до глибокої старості. Як-от і наш герой, котрому, нівроку, виповнилося красних вісімдесят три. За плечима — 60 років трудового стажу в лісництві та й сьогодні ще на трудовій ниві.

— З першої косовиці треба зібрати 20 центнерів сіна, — каже **Йосип ПОЛЯНЧУК (на знімку ліворуч)**, — і стільки ж із другої. Тому практично виходимо всією сім'єю на заготівлю корму для нашої корівки-годувальниці.

Осінь настає швидко. Зима довга. Весна в гори приходить пізно. А худобі треба їсти двічі на день. І навіть жодне зерно чи кукурудзяна січка не замінять сіна. Воно — основний корм. Тому косовиця — то гірські жнива. На неї виходять цілими родинами.

Незважаючи на наявність техніки, кожному робота знайдеться. Найменшенькі ходять по воду до криниці, старі — сушать сіно, а вся тяжка праця — від світанку до заходу сонця — на руках молодих. Косарям першим дають напитися щойно принесеної з криниці студеної водиці, їм у всьому догоджають — такий закон гір. Бо сіно вчинити, коли гримить і вітри по кілька разів на день приносять зливи у своїх гривах, — треба щошвидше. Не встигнеш — ходитимеш до нього, поки не висушиш, тижнями. А чоловіча сила на косовиці — головне...

Василь НИТКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКО.

Рахівський район Закарпатської області (географічний центр Європи).

СПОРТ

Сезон стартуватиме в Полтаві

Футбол. Позавчора в Києві відбулася прес-конференція, присвячена проведенню Суперкубка України—2011. У заході взяв участь генеральний директор Прем'єр-ліги Олександр Єфремов. Він, зокрема, зазначив:

— Наступний розіграш Суперкубка стане вже восьмим. А Прем'єр-ліга проведе його вчетверте. Ми зі свого боку намагатимемось, щоб ця подія залишила яскраві спогади. Цього разу приз виборюватимуть дві найкращі вітчизняні команди: «Шахтар» і «Динамо». Отже, інтерес до наступного поєдинку має бути значним.

Одним із головних для нас є питання безпеки глядачів, бо очікується великий наплив уболівальників, як з Донецька, так і з Києва. Гадаю, ми впораємось з цією та іншими проблемами. Матч, як уже повідомлялося, відбудеться в Полтаві 5 липня (початок о 20.45).

— І скільки квитків побажали отримати учасники для своїх прихильників?

— Донеччани надіслали заявку на 1041 квиток, кияни просять 5 000. Але їхньої заявки ми ще не отримали.

— Яка вартість квитків?

— Від 40 до 150 гривень. При цьому їх кількість у найменшій ціновій категорії становитиме 37 відсотків від загальної. Квитки у касах стадіону «Ворскла» імені Бутовського продаються з 22 червня.

— Хто судитиме цей матч?

— Ми направили до Федерації футболу України пропозицію призначити суддівську бригаду на чолі з одеситом Віктором Швецовим. Однак куратор суддівського корпусу П'єрлуїджі Колліна відхилив її. Мотивував він це тим, що Швецов нещодавно вже обслуговував фінал Кубка країни за участю «Шахтаря» і «Динамо». Тому питання з призначенням вирішиться пізніше.

— Яким буде призовий фонд полтавського поєдинку?

— Плануємо мільйон гривень.

Офіційним титульним спонсором Суперкубка України є телеканал «Інтер», йому також належать права на трансляцію цього матчу. Керівник спортивних проектів телеканала Олександр Борисенко розповів, що очікується великий глядацький інтерес до поєдинку у Полтаві.

— У яких країнах зможуть подивиться цей матч?

— Покриття супутникового каналу «Інтер+» дозволить спостерігати за поєдинком у США і приблизно 40 країнах Європи. Пряма трансляція запланована також на одному з російських телеканалів. Гадаю, показ збере найбільшу аудиторію за час існування цього турніру.

Наступна прес-конференція до матчу за Суперкубок України запланована на 30 червня і відбудеться вона у Полтаві.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

* * *

Контрольний матч. **«Шахтар» (Донецьк) — «Динамо» (Дрезден, Німеччина). 5:1. Голи**: Тейшейра, 25, Гай, 34, Дентіньо, 38, Мхітарян, 61, Давідсон, 68 (автогол) — Сівоньчі, 43. «Шахтар»: Рибка (Тетенко, 74), Іщенко, Чижов (Карп, 77), Гюбшман (Ємельянов, 55), Фернандіньо (Мхітарян, 55), Гай (Вакуленко, 77), Коста (Рац, 63), Тейшейра (Кравченко, 55), Адріано (Агахова, 55), Дентіньо (Ілюк, 63), Олійник (Кобін, 55).

Волкова переобрали

Баскетбол. Олександр Волков переобраний президентом Федерації баскетболу України. Рішення прийнято одноголосно делегатами конгресу ФБУ. Цю посаду олімпійський чемпіон, народний депутат України обіймає з 2007 року.

«Черкаські мавпи» повертаються

На засіданні засновників АБКУ «Суперліга» прийняли рішення про те, що «Черкаські мавпи» у сезоні 2011/2012 виступатимуть в еліті українського баскетболу. Про це розповів почесний президент черкаського клубу Сергій Одарич, який був присутнім на засіданні, **повідомляє прес-служба клубу.**

Нагорода для Олени

Відбулося вручення нагороди найкращій

спортсменці України в травні, котру визначив НОК. Нею стала олімпійська чемпіонка з кульової стрільби Олена Костевич **(на знімку)**, котра здобула золоту нагороду на етапі Кубка світу у США.

Фото з архіву «Голосу України».

Над номером працювали: Леонід БРОВЧЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. (п'ятиразовий) та 8,00 грн. (триразовий: вівторок, четвер, п'ятниця), для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 20522

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

